ROK XXXVIII. NUMER 7.

DZIENNIK URZĘDOWY

KURATORJUM OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO

Lwów, dnia 25 lipca 1934 r.

TREŚĆ:

1.

Pogadanki w szkołach.

Pismo Pana Ministra W. R. i O. P. z dnia 30-go czerwca 1934 roku. Nr. II. P. 5405/34.

W dniu 15-go czerwca 1934 roku padł od kuli skrytobójcy ś. p. Generał brygady Bronisław Pieracki, Minister Spraw Wewnętrznych.

Padł na posterunku.

Zamordowano żołnierza bez skazy, jednego z najlepszych obywateli, zasłużonego męża stanu, członka Rządu Najjaśniejszej Rzeczypospolitej.

Głęboko wstrząśnięci i żalem złączeni oddaliśmy Zmarłemu należny Mu hołd.

Pozostał nam do naśladowania wartościowy przykład żołnierskiego oddania, pracy i poświęcenia dla Państwa.

Stąd też postać ś. p. Gen. Bronisława Pierackiego winna być szczególnie znana i bliska młodzieży.

W tym celu polecam, by w pierwszym dniu nauki w nowym roku szkolnym zbliżeniu młodzieży do postaci Zmarłego została poświęcona przez przeprowadzenie stosownych pogadanek część lekcji — gdy chodzi o młodszą dziatwę, a cała godzina lekcyjna — gdy chodzi o młodzież starszą.

Pogadanki winny się odbyć we wszystkich podległych mi szkołach i zakładach naukowych.

Materjał do nich zostanie przesłany dodatkowo.

Minister W. R. i O. P. (—) *W. Jędrzejewicz.* wr.

Okólnik Kuratorjum O. S. Lw. Nr. 424 z dnia 20-go lipca 1934 r. (O-17044/34).

Zarządzenie Pana Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 30-go czerwca 1934 r. Nr. II. P.-5405/34 podaję do wiadomości, celem ścisłego wykonania.

Za Kuratora Okr. Szkol.: (—) *L. Jus.* p. o. Nacz. Wydz.

2.

Prawo wyboru zaopatrzenia emerytalnego, dodatek do uposażenia emerytalnego funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9-go czerwca 1934 r. Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 474.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 15-go marca 1934 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 221) postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Funkcjonarjuszom państwowym i zawodowym wojskowym, którzy w dniu 1 lutego 1934 r. pozostawali w służbie i w dniu 31-go stycznia 1934 r. posiadali co najmniej 15 lat służby i pracy, zaliczalnych

do wysługi emerytalnej i uzasadniających rozszczenie o emeryturę, a którzy przy rozwiązaniu z nimi stosunku służbowego nabywają prawo do emerytury, służy prawo wyboru bądź zaopatrzenia emerytalnego, należnego im na zasadzie przepisów obowiązujących w czasie rozwiązania stosunku służbowego, bądź zaopatrzenia emerytalnego, które otrzymaliby, gdyby stosunek służbowy został z nimi rozwiązany w dniu 31-go stycznia 1934 r. W tym ostatnim przypadku nie dolicza się do wysługi emerytalnej okresów służby i pracy, odbytych po dniu 31-go stycznia 1934 r.

(2) Prawo wyboru zaopatrzenia emerytalnego służy również wdowom i sierotom po funkcjonarjuszach państwowych i zawodowych wojskowych, odpowiadających warunkom, przewidzianym w ust. (1), a zmarłych w czynnej służbie lub przed uprawomocnieniem się orzeczenia o przyznaniu i wymiarze emerytury. Wybór, dokonany przez wdowę, wiąże pozostające pod jej opieką sieroty, uprawnione do otrzymywania pensji sierocej.

(3) Prawo wyboru zaopatrzenia emerytalnego służy w ciągu 30 dni od dnia, następującego po doręczeniu orzeczenia o przyznaniu i wymiarze emerytury (pensji wdowiej, sierocej). W przypadku jednak, gdy orzeczenie o przyznaniu i wymiarze emerytury (pensji wdowiej, sierocej) zostało doręczone przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego, bieg terminu trzydziestodniowego rozpoczyna się od wejścia w życie rozporządzenia niniejszego.

(4) Dokonany wybór zaopatrzenia emerytalnego nie może być odwołany.

(5) W razie niedokonania wyboru w terminie, oznaczonym w ust. (3), osobie interesowanej służy prawo do zaopatrzenia emerytalnego według przepisów obowiązujących w czasie rozwiązania stosunku służbowego.

(6) W przypadku, gdy zostało wybrane zaopatrzenie emerytalne, które służyłoby, gdyby stosunek służbowy został rozwiązany w dniu 31-go stycznia 1934 r. postanowienia art. 4 ust. (1) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28-go października 1933 r. o zmianie ustawy z dnia 11-go grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 668) nie mają zastosowania.

Art. 2. (1) Emerytowanym funkcjonarjuszom państwowym i zawodowym wojskowym, którzy w czynnej służbie nie nabyli prawa do uposażenia, określonego w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28-go października 1933 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych, wojska, sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów, oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663 — 666), albo w innych, później ogłoszonych przepisach o uposażeniu, dolicza się, poczynając od dnia 1-go kwietnia 1934 r., do podstawy wymiaru uposażenia emerytalnego 10% (dziesięć procent) tej podstawy.

(2) Dodatku, przewidzianego w ust. (1), nie dolicza się przy wymiarze pensyj, należnych wdowom i sierotom po funkcjonarjuszach państwowych i zawodowych wojskowych.

(3) Przepis ust. (1) dotyczy również funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych, którzy na mocy art. 1 rozporządzenia niniejszego wybrali uposażenie emerytalne, które otrzymaliby, gdyby stosunek służbowy został z nimi rozwiązany w dniu 31-go stycznia 1934 r.

Art. 3. Za funkcjonarjuszów państwowych w rozumieniu rozporządzenia niniejszego należy również uważać pracowników przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" oraz funkcjonarjuszów administracji lasów państwowych.

Art. 4. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Skarbu oraz innym ministrom we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

Art. 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lutego 1934 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski,* Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki,* Minister Spraw Zagranicznych: *Beck,* Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski,* Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki,* Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski,* Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *W. Jędrzejewicz,* Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *Nakoniecznikow - Klukowski,* Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar Rajchman,* Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz,* Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorkowski,* Minister Poczt i Telegrafów: *Kaliński.*

3.

Przekazywanie składek emerytalnych za funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28-go maja 1934 roku.
Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 480.

Na podstawie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 11-go grudnia 1923 roku o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 20, poz. 160) [1]) zarządza się co następuje:

Rozdział I.

Przepisy wstępne.

§ 1. (1) Przez wyrażenie „ustawa emerytalna", użyte w rozporządzeniu niniejszem, rozumie się ustawę z dnia 11-go grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 20, poz. 160).

(2) Przez wyrażenie: „rozporządzenie o ubezpieczeniu pracowników umysłowych", użyte w rozporządzeniu niniejszem, rozumie się rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24-go listopada 1927 roku o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911) ze wszystkiemi późniejszemi zmianami.

(3) Przez wyrażenie: „instytucje ubezpieczające", użyte w rozporządzeniu niniejszem, rozumie się Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych oraz te instytucje, przedsiębiorstwa i zakłady, wyjąwszy Pań-

---

[1]) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1934 r., str. 142.

stwowy Zakład Emerytalny i przedsiębiorstwo „Polska Poczta, Telegraf i Telefon", w których zatrudnienie zwalnia pracowników w myśl art. 5 ust. 1 p. 4 — 6 rozporządzenia o ubezpieczeniu pracowników umysłowych od obowiązku ubezpieczenia w Zakładzie Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych.

Rozdział II.

Przepisy ogólne.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze nie dotyczy przekazywania składek za uczestników Państwowego Zakładu Emerytalnego.

§ 3. Postanowienia rozporządzenia niniejszego o przekazywaniu składek na rzecz funkcjonarjuszów państwowych odnoszą się również do funkcjonarjuszów administracji Lasów Państwowych.

§ 4. Pracownik nie może się zrzec przekazania składek ze szkodą tej władzy lub instytucji, której w myśl rozporządzenia niniejszego powinny być przekazane składki.

§ 5. (1) Za właściwą władzę skarbową w rozumieniu rozporządzenia niniejszego należy uważać władzę skarbową (Ministerstwo Skarbu, Izby Skarbowe), która jest lub ostatnio była powołana do orzekania o prawach emerytalnych danego pracownika.

(2) Składki na rzecz funkcjonarjuszów administracji Lasów Państwowych otrzymują i przekazują zamiast władz skarbowych właściwe Dyrekcje Lasów Państwowych.

(3) Składki na rzecz pracowników przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" otrzymują i przekazują zamiast władz skarbowych właściwe Dyrekcje Okręgów Poczt i Telegrafów.

Rozdział III.

Przekazywanie składek przez Skarb Państwa.

§ 6. Skarb Państwa przekazuje niezwłocznie instytucji ubezpieczającej składki na rzecz pracownika, który jako funkcjonarjusz państwowy lub zawodowy wojskowy pełnił stałą służbę państwową, a po rozwiązaniu jego stosunku służbowego z Państwem wstąpił do zatrudnienia, uzasadniającego obowiązek ubezpieczenia w tej instytucji ubezpieczającej.

§ 7. Skarb Państwa przekazuje składki również na rzecz tych pracowników, którzy w czasie trwania stosunku służbowego zostali skazani przez sąd karny lub dyscyplinarnie na karę, pociągajaca pozbawienie prawa do emerytury.

§ 8. (1) Skarb Państwa nie przekazuje składek na rzecz pracowników, którzy przy rozwiązaniu z nimi, jako funkcjonarjuszami państwowymi lub zawodowymi wojskowymi, stosunku służbowego nabyli prawo do emerytury, choćby to prawo następnie utracili wskutek jego zgaśnięcia lub zrzeczenia się.

(2) Skarb Państwa nie przekazuje na rzecz tych pracowników również sum, o których mowa w § 14; jednak Skarb Państwa przekaże te sumy, jeżeli dany pracownik zrzekł się prawa do emerytury i zwrócił otrzymane świadczenia emerytalne.

§ 9. Składki przekazuje właściwa władza skarbowa tej instytucji ubezpieczającej, w której pracownik jest względnie ostatnio był ubezpieczony.

§ 10. (1) Władza skarbowa przekazuje instytucji ubezpieczającej sumy, wynoszące 8% płacy podstawowej, właściwej dla każdoczesnego miesięcznego uposażenia służbowego. Płacę podstawową oblicza się według przepisów rozporządzenia o ubezpieczeniu pracowników umysłowych obowiązujących w czasie przekazania składek.

(2) Władza skarbowa przekazuje składki za wszystkie okresy służby stałej, pełnionej po dniu 31-go grudnia 1927 roku.

§ 11. Władza skarbowa nie przekazuje składek za okresy służby, które nie podlegają zaliczeniu do wysługi emerytalnej w myśl art. 38 lit. b) i art. 51 lit. a), b), c) ustawy emerytalnej.

§ 12. (1) Na przekazywanie składek i wysokość przekazywanych sum nie wpływa otrzymanie przez danego pracownika ze Skarbu Państwa odprawy.

(2) Skazanie przez sąd karny lub dyscyplinarnie na karę, pociągającą ograniczenie wysokości emerytury, bądź też utratę prawa do odprawy lub ograniczenie jej wysokości, nie wpływa na przekazywanie składek ani na wysokość przekazywanych sum.

§ 13. (1) Władza skarbowa przekazuje składki również za te okresy służby lub pracy, za które pobrała opłaty emerytalne w myśl art. 84 ust. 1, art. 98 lub art. 101 ust. 3 ustawy emerytalnej, albo też w myśl art. 37 p. 2, art. 38 lit. b), art. 50 ust. 2 lit. c) lub art. 105 ust. 3 tej ustawy w brzmieniu obowiązującem przed wejściem w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28-go października 1933 roku (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 668).

(2) Władza skarbowa nie przekazuje jednak składek za okresy, o których mowa w ustępie poprzednim, jeżeli w czasie tych okresów pracownik był ubezpieczony w Zakładzie Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych. Opłaty emerytalne, uiszczone za te okresy, zostają w tym przypadku zwrócone pracownikowi.

(3) Postanowienia ust. (2) nie dotyczą sum, o których mowa w § 14.

§ 14. Władza skarbowa przekazuje również sumy, otrzymane poprzednio przez Skarb Państwa na rzecz danego pracownika od instytucyj ubezpieczających.

§ 15. Wraz z sumami, o których mowa w § 10, 13 i 14, władza skarbowa przekazuje składane odsetki od nich, obliczone przy kapitalizacji rocznej według stopy technicznej Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych, obowiązującej w chwili przekazania, za czas od dnia otrzymania opłat lub sum, albo od terminu płatności za dany miesiąc uposażenia w służbie czynnej — do dnia przekazania składek.

§ 16. Przekazanie składek zostaje wstrzymane, jeżeli w sprawie przyznania zaopatrzenia emerytalnego danemu pracownikowi lub pozostałej po nim rodzinie toczy się postępowanie administracyjne lub sądowo-administracyjne.

§ 17. (1) W przypadku, gdy po przekazaniu składek przez Skarb Państwa zostaje wszczęte lub wznowione postępowanie emerytalne i w jego wyniku pracownikowi lub pozostałej po nim rodzinie zostanie przyznane zaopatrzenie emerytalne, instytucja ubezpieczająca zwraca sumy, otrzymane poprzednio ze Skarbu Państwa.

(2) O ile jednak pracownik korzystał już ze świadczeń emerytalnych w jednej z instytucyj ubezpieczających, władze skarbowe potrącą z uposażenia emerytalnego i przekażą tej instytucji sumy, które ona na skutek przekazania poprzednio składek przez Skarb Państwa wypłaciła pracownikowi tytułem świadczeń emerytalnych.

§ 18. (1) Instytucja ubezpieczająca zalicza w całości do wysługi emerytalnej (miesięcy składkowych) czas, za który Skarb Państwa powinien przekazać jej składki, wymienione w § 10, 13 i 14. Czas ten zalicza się do wysługi, uzasadniającej prawo do świadczeń emerytalnych, lub do miesięcy składkowych, uzasadniających w razie przerwy w zatrudnieniu zaliczanie miesięcy składkowych przebytych przed przerwą.

(2) Czas, za który Skarb Państwa powinien przekazać składki, zalicza się do wysługi emerytalnej (miesięcy składkowych) danego pracownika, niezależnie od terminu, w którym stwierdzono istnienie obowiązku przekazania składek lub rzeczywiście je przekazano.

(3) Czas, za który Skarb Państwa powinien przekazać składki, nie może być uważany za przerwę w zatrudnieniu, którąby w myśl przepisów danej instytucji ubezpieczającej pozbawiała pracownika prawa do świadczeń emerytalnych lub ograniczała ich wysokość.

§ 19. (1) Instytucja ubezpieczająca przekazuje otrzymane ze Skarbu Państwa sumy innej instytucji ubezpieczającej, jeżeli pracownik przeszedł do zatrudnienia, uzasadniającego obowiązek ubezpieczenia w tej innej instytucji. Przekazane zostają sumy, otrzymane od Skarbu Państwa zarówno wprost, jak i za pośrednictwem innych instytucyj ubezpieczających.

(2) W przypadkach, gdy instytucja ubezpieczająca otrzymuje od innej instytucji ubezpieczającej składki, przekazane poprzednio przez Skarb Państwa, stosuje się postanowienia § 18.

Rozdział V.

Przekazywanie składek Skarbowi Państwa.

§ 20. Instytucje ubezpieczające przekazują niezwłocznie Skarbowi Państwa składki na rzecz funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych, którzy przed wstąpieniem do stałej służby państwowej pozostawali w zatrudnieniu, uzasadniającem obowiązek ubezpieczenia lub opłacania składek emerytalnych, bądź też dobrowolnie opłacali składki w tych instytucjach ubezpieczających.

§ 21. Instytucje ubezpieczające przekazują składki również na rzecz tych pracowników, którzy w czasie trwania stosunku służbowego z daną instytucją zostali skazani przez sąd karny lub dyscyplinarnie na karę, pociągającą w myśl przepisów tej instytucji pozbawienie prawa do świadczeń emerytalnych.

§ 22. (1) Instytucje ubezpieczające nie przekazują składek i wymienionych w § 25 sum na rzecz pracowników, którzy nabyli prawo do świadczeń emerytalnych z danej instytucji.

(2) Instytucje ubezpieczające przekazują jednak składki i wymienione w § 25 sumy, jeżeli pracownik, o ile zezwalają na to przepisy danej instytucji, zrzeknie się świadczeń emerytalnych z tej instytucji i zwróci jej otrzymane świadczenia.

§ 23. Instytucje ubezpieczające przekazują składki właściwej władzy skarbowej.

§ 24. (1) Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych przekazuje składki za zaliczalne do ubezpieczenia okresy po dniu 31-go grudnia 1927 r., w wysokości, obliczonej według zasad, zawartych w rozporządzeniu o ubezpieczeniu pracowników umysłowych, a odnoszących się do przekazywania składek.

(2) Pozostałe instytucje ubezpieczające przekazują sumy, wynoszące 8% płacy podstawowej, odpowiadającej każdoczesnemu wynagrodzeniu miesięcznemu. Płacę podstawową oblicza się według przepisów rozporządzenia o ubezpieczeniu pracowników umysłowych, obowiązujących w czasie przekazania składek.

(3) Instytucje ubezpieczające, o których mowa w ust. (2), przekazują składki za cały czas pracy umysłowej, opłaconej składkami emerytalnemi (ubezpieczeniowemi), bez względu na przerwy w służbie lub pracy; nie przekazują natomiast składek za czas, za który składki zostały już poprzednio przekazane Skarbowi Państwa lub innej instytucji ubezpieczającej.

§ 25. Instytucje ubezpieczające przekazują również sumy, otrzymane poprzednio na rzecz danego pracownika od Skarbu Państwa lub innych instytucyj ubezpieczających.

§ 26. Wraz ze składkami i sumami, o których mowa w § 24 i 25, instytucje ubezpieczające przekazują składane odsetki od nich, obliczone przy kapitalizacji rocznej według stopy technicznej Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych, obowiązującej w czasie przekazania, za czas od dnia otrzymania składek lub sum do dnia ich przekazania.

§ 27. (1) Na przekazywanie składek i wysokość przekazywanych sum nie wpływa otrzymanie od danej instytucji ubezpieczającej w związku ze zwolnieniem z zatrudnienia jednorazowego świadczenia (odprawy).

(2) Skazanie przez sąd karny lub dyscyplinarnie na karę, pociągającą w myśl przepisów danej instytucji ubezpieczającej ograniczenie wysokości świadczeń emerytalnych, bądź utratę prawa do należnego od tej instytucji, w związku ze zwolnieniem z zatrudnienia, jednorazowego świadczenia (odprawy), lub też ograniczenie wysokości tego świadczenia, nie wpływa na przekazywanie składek ani na wysokość przekazywanych sum.

§ 28. Przekazanie składek zostaje wstrzymane, jeżeli w sprawie przyznania danemu pracownikowi świadczenia emerytalnego przez instytucję ubezpieczającą toczy się postępowanie sądowe, adminstracyjne lub sądowo - administracyjne.

§ 29. Czas, za który Skarbowi Państwa powinny być przekazane składki, zalicza się do wysługi emerytalnej, o ile ustawa emerytalna nie stanowi inaczej, niezależnie od terminu, w którym stwierdzono istnienie obowiązku przekazania składek lub rzeczywiście je przekazano.

§ 30. Pracownicy, co do których instytucje ubezpieczające odmawiają przekazania składek z powodu nieopłacenia za pewien okres składek emerytalnych (ubezpieczeniowych), mogą bądź opłacić te składki danej instytucji ubezpieczającej, bądź też wpłacić właściwej władzy skarbowej sumę, którą przekazałaby dana instytucja, gdyby składki były opłacane we właściwym czasie.

Rozdział V.

Postępowanie ustalające i w sprawach spornych.

§ 31. Dla ustalenia, jakie okresy służby lub pracy należy zaliczyc do wysługi emerytalnej (miesięcy składkowych), władza skarbowa lub instytucja ubezpieczająca może żądać od właściwej władzy czy instytucji, by jeszcze przed przekazaniem składek stwierdziła, czy i za jakie okresy przekaże składki na rzecz danego pracownika.

§ 32. (1) Pracownik, na którego rzecz powinny być przekazane składki, może żądać tego od władzy lub instytucji, obowiązanej w myśl rozporządzenia niniejszego do przekazania składek.

(2) Prawo to nie przedawnia się.

§ 33. (1) Władza lub instytucja, do której pracownik zwrócił się, żądając przekazania składek, powinna w ciągu trzech miesięcy przekazać składki lub wydać orzeczenie, stwierdzające, czy i za jakie okresy składki będą przekazane.

(2) Orzeczenie to pracownik może skarżyć w terminie i trybie postępowania, przewidzianych dla dochodzenia praw do świadczeń emerytalnych, wypłacanych przez te władze czy instytucje.

(3) Niewydanie orzeczenia w ciągu trzech miesięcy jest równoznaczne z wydanem orzeczenia, odmawiającego przekazania składek.

§ 34. (1) Spory, wynikłe przy wykonywaniu rozporządzenia niniejszego pomiędzy władzami skarbowemi i władzami, o których mowa w § 5 ust. (2) i (3), a instytucjami ubezpieczającemi, rozstrzyga komisja, urzędująca przy Ministrze Opieki Społecznej, złożona z przewodniczącego, powołanego przez Prezesa Rady Ministrów, oraz dwóch członków, z których jeden powołany jest przez Ministra Skarbu, drugi zaś — przez Ministra Opieki Społecznej; ponadto, gdy przedmiotem rozważań komisji są sprawy, dotyczące samorządów terytorjalnych, w skład jej wchodzi trzeci członek, powołany przez Ministra Spraw Wewnętrznych. W tym ostatnim przypadku w razie równości głosów przeważa głos przewodniczącego. Ministrowie Skarbu i Opieki Społecznej ustalą regulamin komisji i wynagrodzenie jej członków.

(2) Postanowienia ust. (1) nie stoją na przeszkodzie dochodzeniu swych praw przez osoby i instytucje interesowane w drodze, przewidzianej przez inne przepisy.

Rozdział VI.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 35. (1) Instytucje ubezpieczające przekazują składki na rzecz pracowników niezależnie od tego, kiedy wstąpili do służby państwowej i czy pozostają w niej jeszcze w czasie wejścia w życie rozporządzenia niniejszego.

(2) Skarb Państwa przekazuje składki tylko na rzecz tych pracowników, których ostatni stosunek służbowy z Państwem został rozwiązany po dniu 31 marca 1932 r., niezależnie jednak od tego, kiedy wstąpili do zatrudnienia, uzasadniającego obowiązek ubezpieczenia w jednej z insty-

tucyj ubezpieczających, i czy pozostają jeszcze w tem zatrudnieniu w czasie wejścia w życie rozporządzenia niniejszego.

§ 36. Rozporządzenie Ministra Skarbu, wydane w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej, określi sposób przeprowadzenia rozrachunków pomiędzy Skarbem Państwa a instytucjami ubezpieczającemi.

§ 37. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej.

§ 38. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia [1]).

Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski.*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki.*

4.

Zwrot kosztów przesiedlenia.

Rozp. Minist. Skarbu z dnia 27-go czerwca 1934 r. L. D. I. 37489/Em/34.

1. W myśl art. 21 ustawy emerytalnej z 11-go grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 20, poz. 160) funkcjonarjusz państwowy ma prawo z powodu przeniesienia go w stan spoczynku do zwrotu kosztów jednorazowego przesiedlenia z rodziną z ostatniego miejsca zamieszkania do przyszłego miejsca zamieszkania w kraju lub na obszarze W. M. Gdańska według przepisów, normujących sprawę należności za przeniesienie z urzędu w służbie czynnej.

Na tych samych zasadach służy prawo do zwrotu kosztów przesiedlenia również wdowom i sierotom po zmarłych urzędnikach.

Sprawę należności za przeniesienie z urzędu w służbie czynnej normuje rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28-go marca 1934 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłem miejscem służbowem oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 320). Cytowane dalej paragrafy odnoszą się do tego rozporządzenia.

Prawo do zwrotu kosztów przesiedlenia służy zarówno emerytowi, jak i urzędnikowi, przeniesionemu w stan spoczynku bez emerytury.

I. Funkcjonarjusze państwowi.

2. Zwrot kosztów przesiedlenia obejmuje:

1) Zwrot kosztów przejazdu dla przeniesionego w stan spoczynku i jego rodziny (§ 2 ust. 1. III. a. 2), a mianowicie: a) cen biletów jazdy koleją lub statkiem oraz kosztów przejazdu innemi środkami komunikacyjnemi (§ 13); b) ryczałt w wysokości zł. 1.50 za każdy dojazd do dworca (przystani, stacji autobusowej, lotniczej i t. d.) i z dworca (przystani, stacji autobusowej, lotniczej i t. d.) (§§ 13 i 19);

2) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego (§ 2 ust. 1. III. a. 3 i § 23 ust. 4);

3) ryczałt na pokrycie wszystkich innych wydatków w wysokości: dla samotnego 50% jednomiesięcznego, dla utrzymującego rodzinę — 100% jednomiesięcznego ostatniego uposażenia zasadniczego w czynnej służbie wraz z zasiłkiem wyrównawczym (§ 23 ust. 1).

---

[1]) 22 czerwca 1934 r.

3. Przez rodzinę, za której przesiedlenie służy emerytowi zwrot kosztów, należy rozumieć w myśl § 3 pozostających na jego utrzymaniu: 1) żonę — z wyjątkiem sądownie separowanej, jeżeli na mężu nie ciąży obowiązek alimentacji; 2) męża zupełnie niezdolnego do zarobkowania; 3) dzieci ślubne, uprawnione i pasierbów do ukończenia 18 lat, jeżeli zaś uczęszczają do szkół publicznych lub wskutek ułomności fizycznych, umysłowych albo nieuleczalnej choroby nie mogą na swoje utrzymanie zarabiać — do ukończenia 24 lat, z wyjątkiem tych, które weszły w związki małżeńskie.

Emerytowi nie służy prawo do zwrotu kosztów przejazdu osób ze służby.

4. Emerytowi nie służy prawo do diet.

5. Aby stwierdzić pozostawanie na utrzymaniu emeryta: żony lub męża i dzieci oraz zupełną niezdolność męża do zarobkowania albo ułomność dzieci, władza skarbowa powinna zażądać od powiatowych władz administracji ogólnej przeprowadzenia odpowiedniego dochodzenia. Przeprowadzenie takiego dochodzenia jest jednak zbyteczne, jeżeli w aktach emeryta są wystarczające dowody dla stwierdzenia tych okoliczności.

6. Zwrot ceny biletów obejmuje faktycznie zapłaconą cenę biletów przejazdów koleją lub statkiem według tej klasy, do jakiej uprawniało emeryta ostatnio zajmowane w służbie czynnej stanowisko. Za tę samą klasę należy zwrócić koszta przejazdu rodziny emeryta.

Postanowienia o klasach, za które mogą przesiedlający się otrzymać zwrot ceny biletów, zawiera § 14.

Jeżeli przesiedlającym się służy prawo do ulgowej ceny biletów, zwraca się jedynie tę ulgową cenę, bez względu na to, czy z tych ulg faktycznie skorzystali.

Przesiedlającym się zwraca się ceny biletów II lub I klasy, jeżeli do przejazdu tą klasą mieli prawo i jeżeli faktycznie w tej klasie podróż odbyli. Aby stwierdzić tę ostatnią okoliczność, władza skarbowa powinna żądać przedłożenia oryginalnych biletów jazdy, które przesiedlający się mogą zatrzymywać za zgodą dyżurnych ruchu, bądź zaświadczeń kas biletowych.

7. Emerytowi nie służy prawo do zwrotu kosztów przewozu osobistego bagażu podróżnego (§§ 13 i 15).

8. O zwrocie kosztów przejazdów kołowych stanowi § 16.

9. O zwrocie kosztów przewozu urządzenia domowego stanowi § 23 ust. 4.

10. Zwrot kosztów przesiedlenia służy tylko tym funkcjonarjuszom przeniesionym w stan spoczynku, którzy dokonają przesiedlenia w ciągu roku od przeniesienia w stan spoczynku. Termin ten dotyczy samego przesiedlenia, a nie przedłożenia rachunków i dowodów (art. 21 ust. 2 ustawy emerytalnej).

11. Zwrot kosztów przesiedlenia się rodziny i przewozu urządzenia domowego służy przesiedlającemu się bez względu na to, czy rodzina przesiedliła się, a urządzenie domowe zostało przewiezione jednocześnie z jego przesiedleniem się, czy też w innym czasie, byleby tylko został zachowany jednoroczny termin.

12. Rachunki kosztów przesiedlenia i odpowiednie dowody powinny być przedstawione w terminie 14 dni, liczonym od następnego dnia po przesiedleniu się, a rachunki kosztów przewozu urządzenia domowego —

w terminie 14 dni, liczonym od następnego dnia po dokonaniu przewozu (§ 24 ust. 1).

Ministerstwo utrzymuje jednak w mocy swój okólnik L. D. I. 50565/Em/33 z 18-go października 1933 r., polecający Izbom uwzględnianie podań, złożonych po upływie 14 dniowego terminu we wszystkich usprawiedliwionych przypadkach.

II. Wdowy i sieroty.

Przy zwrocie w myśl art. 77 ustawy emerytalnej kosztów przesiedlenia wdów i sierót należy stosować poprzednie wyjaśnienia niniejszego okólnika z następującemi odchyleniami:

13. Do zwrotu kosztów przesiedlenia mają prawo jedynie wdowy i sieroty, co do których nie zachodzą przeszkody, przewidziane w art. 69 ustawy emerytalnej, sieroty zaś nadto, o ile nie skończyły 18 roku, a w razie uczęszczania do szkół publicznych — 24 roku (art. 72 ustawy emerytalnej).

14. Ryczałt należy wypłacić w wysokości 50% uposażenia, jeżeli uprawnioną do zwrotu kosztów przesiedlenia jest tylko wdowa lub tylko jedna sierota; w pozostałych przypadkach należy wypłacać ryczałt w wysokości 100% uposażenia.

15. Termin roczny, w którym winno nastąpić przesiedlenie, liczy się, jeżeli chodzi o wdowy i sieroty, pozostałe po urzędnikach, zmarłych w czynnej służbie, od ich śmierci, a jeśli chodzi o wdowy i sieroty, pozostałe po urzędnikach, zmarłych po przeniesieniu w stan spoczynku — od tego przeniesienia.

16. Wdowy i sieroty, pozostałe po urzędnikach, zmarłych w czynnej służbie, a zamieszkałe ostatnio zagranicą, mają prawo do zwrotu kosztów przesiedlenia z tego miejsca zamieszkania do nowego miejsca zamieszkana w kraju lub w W. M. Gdańsku.

Natomiast wdowy i sieroty po urzędnikach, zmarłych po przeniesieniu w stan spoczynku, mają prawo do zwrotu kosztów przesiedlenia tylko w obrębie kraju.

17. O zwrocie kosztów przejazdu od miejsca zamieszkania zagranicą do granicy Państwa Polskiego stanowią §§ 31, 38 — 40, 44, 46, 48 i 50 (o ile powołuje się na § 24).

18. Jeżeli wdowa i sieroty mieszkały ostatnio poza miejscem służbowem zmarłego urzędnika, należy im się zwrot kosztów przesiedlenia od ich ostatniego miejsca zamieszkania w wysokości nie wyższej jednak od kosztów, którebyby wynosiły, gdyby mieszkały ostatnio w miejscu służbowem zmarłego urzędnika.

19. Rozporządzenie z dnia 28-go marca 1934 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłem miejscem służbowem oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe weszło w życie z dniem ogłoszenia, t. j. z dniem 25-go kwietnia 1934 r. z mocą obowiązującą od 1-go lutego 1934 r.

Przepisy tego rozporzadzenia należy stosować w tych wszystkich przypadkach, gdy przesiedlenie nastąpiło po dniu 31-go stycznia 1934 r. o tem zaś, kiedy nastąpiło przesiedlenie, decyduje moment zgłoszenia się przesiedlającego w biurze meldunkowem na zamieszkanie w nowem miejscu zamieszkania.

W przypadkach jednak, gdy z przesiedlającym się stosunek służbowy został rozwiązany jeszcze przed 1 lutego 1934 r., ryczałt, przewidziany w § 23 ust. 1 rozporządzenia z dnia 28-go marca 1934 r. należy obliczać nie według przepisów tego rozporządzenia, ale według postanowień § 19 ust. 2 dawnego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17-go września 1927 r. (Dz. U. R. P. z 1932, Nr. 71, poz. 651), a zatem w wysokości 60% lub 120% od uposażenia, ostatnio otrzymywanego w służbie czynnej, w wymiarze dla samotnego (bez dodatku ekonomicznego).

Dyrektor Departamentu: — *M. Węgrzynowski.*

Okólnik Min. W. R. i O. P. Nr. 104 z dnia 11-go lipca 1934 r. (BP. 16061/34).

Powyższy okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 27-go czerwca 1934 r. L. D. I. 37489/Em/34 w sprawie zwrotu kosztów przesiedlenia przesyła się do wiadomości.

Dyrektor Biura Personalnego: (—) *Jan T. Lipka.*

5.

Koszta przeniesienia nauczyciela do służby administracyjnej.

Rozp. Min. W. R. i O. P. z dnia 13-go kwietnia 1934 r. Nr. B. P. 6061/34.

Nr. B. P. 36456/34. Ministerstwo W. R. i O. P. wyjaśnia, iż nauczycielom, którzy przechodzą do służby administracyjnej i w związku z tem zostają przeniesieni do innej miejscowości, nie przysługuje prawo do zwrotu kosztów przeniesienia, określonych w § 19 rozporządzenia o należnościach za przeniesienia (Dz. U. R. P. Nr. 71 ex 1932, poz. 651) [1]). W takich wypadkach nauczyciele mogą ubiegać się o zwrot tych kosztów tylko w drodze wyjątku, bowiem przeniesienie nauczyciela do służby administracyjnej może być dokonane zgodnie z ustępem 4 art. 51 ustawy z dnia 1-go lipca 1926 r. o stosunkach służbowych nauczycieli w brzmieniu obwieszczenia Ministra W. R. i O. P. z dnia 9-go listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 873) tylko za jego zgodą i przeto przeniesienia tego rodzaju winny być traktowane, jako dokonane na własną prośbę.

Dyrektor Biura Personalnego: (—) *Jan T. Lipka.*

6.

Diety dla pracowników kontraktowych.

Okólnik Prezydjum Rady Ministrów Nr. 32 z dnia 2-go lipca 1934 r. Nr. 48-11/21.

Nr. B. P. 51924/34. Wobec wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 marca 1934 r. o należnościach w razie pełnienia czynności

---

[1]) Obecnie § 23 rozporządzenia Dz. U. R. P. Nr. 35 z 1934 r., poz. 320. (Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1934 r., str. 265).

służbowych poza zwykłem miejscem służbowem oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 320) [1]), które uzależnia wysokość tych należności od rodzaju stanowiska, a nie od grupy uposażenia, jak było poprzednio, zachodzi konieczność zmiany ustępu ostatniego p. 2 umów z pracownikami państwowymi, którego brzmienie ustalono ostatnio okólnikiem z dnia 9-go stycznia 1934 r. L. 48-11/14.

Ustęp ten powinien otrzymać brzmienie następujące:

„W razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłem miejscem służbowem oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe, będą Panu . . . . przysługiwały należności według norm, obowiązujących dla funkcjonarjusza państwowego, zajmującego stanowisko . . . .“

Po wyrazach: „zajmującego stanowisko . . . .“ należy dokładnie oznaczyć stanowisko, przewidziane w § 4 powołanego na wstępie rozporządzenia, jakie pracownik kontraktowy, zgodnie z umową, faktycznie zajmuje, jak np. „Radcy we władzach, urzędach i instytucjach bezpośrednio podległych władzy naczelnej“, „Referendarza“ etc.

O ileby faktycznie zajmowane przez pracownika stanowisko nie było przewidziane ani w tabeli stanowisk (rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19-go grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 780), ani — co za tem idzie — w § 4 powołanego na wstępie rozporządzenia, należy określić dla takiego pracownika należności, o których mowa, według tego stanowiska, wyszczególnionego w tymże § 4, które jest najbardziej zbliżone, ze względu na rodzaj czynności, do faktycznie zajmowanego stanowiska.

Wszystkim zaś pracownikom kontraktowym, którzy nie są pracownikami umysłowymi, należy przyznawać należności „według norm, obowiązujących dla niższych funkcjonarjuszów państwowych“.

Dla pracownika, zajmującego stanowisko, przewidziane ogólnie w § 4 ust. 1 lit. i) należy określić należności według jednego ze stanowisk, przewidzianych w tabeli np. „Podreferendarza“, „Pomocnika kancelaryjnego“ i t. p.

Należności pracowników kontraktowych, które powstały w okresie między dniem 1-go lutego 1934 r., a dniem zmiany umowy, należy likwidować według zasad, obowiązujących w tym przedmiocie przed dniem 1-go lutego 1934 r., przyczem najniższym obecnie grupom uposażenia XI — XII odpowiada najniższa stawka diet 6 zł.

Podsekretarz Stanu: (—) *K. Siedlecki.*

Okólnik Min. W. R. i O. P. Nr. 103 z dnia 9-go lipca 1934 r. (BP-16065/34) w sprawie umów z pracownikami kontraktowymi.

W związku z okólnikiem tutejszym Nr. 5 z dnia 12-go stycznia 1934 r. (BP-1704/34) w sprawie zmiany umów z pracownikami kontraktowymi, Ministerstwo W. R. i O. P. podaje do wiadomości i stosowania okólnik Prezydjum Rady Ministrów Nr. 32 z dnia 2-go lipca 1934 roku (Nr. 48-11/21) w sprawie diet dla pracowników kontraktowych.

Dyrektor Biura Personalnego: (—) *Jan T. Lipka.*

---

[1]) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1934 r., str. 265.

Okólnik Min. W. R. i O. P. Nr. 5 z dnia 12-go stycznia 1934 roku. (BP. 1704/34).

Na podstawie okólnika Nr. 2 Prezydjum Rady Ministrów z dnia 9-go stycznia 1934 roku Nr. 48-11/14 i w związku z pismem Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 18-go listopada 1933 roku Nr. BP-17405/33 w sprawie wypowiedzenia i zmiany umów z pracownikami kontraktowymi Ministerstwo wyjaśnia, co następuje:

Treść pkt. 2 nowych umów, zawieranych od 1-go lutego 1934 r. z pracownikami kontraktowymi (z wyjątkiem nauczycieli) według wzorów, ustalonych okólnikiem Ministra W. R. i O. P. z dnia 12-go listopada 1930 roku (Nr. I. Prez. 6840/30) w sprawie zmiany wzoru z pracownikami kontraktowymi (Dz. Urz. Min. Nr. 11, poz. 174); winna być następująca:

„Pan . . . . otrzymywać będzie miesięcznie ze Skarbu Państwa wynagrodzenie równe . . . . . . (słownie: . . . .) grupie uposażenia zasadniczego funkcjonarjuszów państwowych (wraz z dodatkiem lokalnym w kwocie . . . . (słownie: . . . .) złotych i zasiłkiem wyrównawczym w kwocie . . . . . . (słownie: . . . .) złotych).

Wynagrodzenie powyższe wypłacane będzie przez cały czas trwania umowy . . . . w dniu . . . . . każdego miesiąca kalendarzowego.

Wszelkie zmiany uposażenia (uposażenia zasadniczego, dodatku lokalnego i zasiłku wyrównawczego) funkcjonarjuszów państwowych stosują się bez potrzeby zmiany umowy do wynagrodzenia, określonego w ust. 1.

W razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłem miejscem służbowem, oraz w razie przeniesienia na nowe miejsce służbowe będą Pan . . . . przysługiwały należności według norm obowiązujących dla funkcjonarjuszów państwowych w . . . . . grupie uposażenia".

Jak widać z powyższego pkt. 2 umów spisanych w/g wzoru B. nie będzie zawierał ustępu, dotyczącego wynagrodzenia za pełnienie służby w niedzielę lub święta.

Umowy z pracownikami kontraktowymi (z wyjątkiem nauczycieli), które nie wygasły z dniem 31-go stycznia 1934 roku na skutek wypowiedzenia, należy zmienić (oczywiście tylko za zgodą pracownika) w p. 2, dotyczącym wysokości wynagrodzenia. Formalnie zmiana ta może być dokonana przez zawarcie dodatkowej umowy lub wpisanie na obydwu egzemplarzach zawartej umowy klauzuli następującej:

„P. 2 umowy niniejszej otrzymuje z mocą obowiązującą od dnia 1-go lutego 1934 roku brzmienie następujące:

Pan . . . . otrzymywać będzie miesięcznie ze Skarbu Państwa wynagrodzenie równe . . . . . (słownie: . . . .) grupie uposażenia zasadniczego funkcjonarjuszów państwowych (wraz z dodatkiem lokalnym w kwocie . . . . . . (słownie: . . . .) złotych i zasiłkiem wyrównawczym w kwocie . . . . (słownie: . . . .) złotych).

Wynagrodzenie powyższe wypłacane będzie przez cały czas trwania umowy . . . . w dniu . . . . każdego miesiąca kalendarzowego

Wszelkie zmiany uposażenia (uposażenia zasadniczego, dodatku lokalnego i zasiłku wyrównawczego) funkcjonarjuszów państwowych stosują się bez potrzeby zmiany umowy do wynagrodzenia, określonego w ust. 1.

W razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłem miejscem służbowem, oraz w razie przeniesienia na nowe miejsce służbowe będą Pan . . . . przysługiwały należności według norm, obowiązujących dla funkcjonarjuszów państwowych w . . . . . . grupie uposażenia".

Pod powyższą klauzulą uzyskać należy podpis pracownika i umieścić podpis przedstawiciela władzy.

Jeżeli w umowach, zawartych w/g wzoru B, był w p. 2 umieszczony ustęp, dotyczący wynagrodzenia za pełnienie służby w niedzielę i święta, należy obecnie w nowej redakcji p. 2 ustęp ten opuścić.

7.

Ulgi kolejowe dla pracowników państwowych i ich żon.

Okólnik Ministerstwa W. R. i O. P. Nr. 76, z dnia 5-go czerwca 1934 r. (BP-12100/34).

W uzupełnieniu okólników tutejszych Nr. 16 z dnia 10-go lutego 1934 r. Nr. BP. 3797/34 i Nr. 54 z 24-go kwietnia 1934 r. Nr. BP. 8742/34[1]) w sprawie ulg kolejowych Ministerstwo W. R. i O. P. w porozumieniu z Ministerstwem Komunikacji wyjaśnia dodatkowo co następuje:

Uprawnienia pracowników kontraktowych do korzystania z ulg kolejowych uzależnione są:

1. Od pełnienia funkcyj takich samych, jak urzędnicy lub niżsi funkcjonarjusze, podlegający ustawie z dnia 17-go lutego 1922 roku (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164 z 1922 roku) o państwowej służbie cywilnej, względnie inni funkcjonarjusze państwowi, podlegający ustawom analogicznym, co wyklucza od zniżki osoby, które weszły z władzą w stosunek umowny, nie dotyczący pracy o charakterze publiczno - prawnym np. agenta, robotnika i t. p.

2. Od trwałości zajmowanego stanowiska t. j. jeśli idzie o urzędników i niższych funkcjonarjuszów — od zawarcia umowy na czas nieokreślony, a jeśli idzie o nauczycieli wszystkich szkół państwowych, oraz profesorów, zastępców profesorów, prowadzących wykłady zlecone, adjunktów, asystentów starszych i lektorów państwowych szkół wyższych, — od zawarcia umowy na okres co najmniej 9-ciu miesięcy. Wyjątek stanowią młodsi asystenci państwowych szkół akademickich i ich zastępcy, którzy korzystają z ulg kolejowych niezależnie od czasu, na jaki zostały zawarte z nimi umowy.

3. Od zatrudnienia w pełnym wymiarze zajęć, co wyklucza od korzystania ze zniżek pracowników zajętych w niepełnym wymiarze godzin pomimo zawarcia z nimi umów na czas nieokreślony. Wyjątkowo lekarze i dentyści szkolni, którzy są zatrudnieni jako pracownicy kontraktowi w łącznym wymiarze zajęć nie mniejszym niż 15 godzin tygodniowo, korzystają z ulg kolejowych.

Co do młodszych asystentów państwowych szkół akademickich, ich zastępców, lektorów i prowadzących wykłady zlecone, korzystaja oni z ulg kolejowych o ile wymiar ich zatrudnienia obowiązkowego w szkole jest nie mniejszy niż 7 godzin tygodniowo.

Pracownicy wyżej wymienieni mają prawo do ulg kolejowych bez względu na to, jak wysokie jest ich wynagrodzenie i czy płatni są z kre-

---

[1]) Kur. O. S. Lw. Nr. BP. 24996/34 i Nr. BP. 38858/34 w Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. nieogłoszone.

dytów budżetu administracji (osobowych lub rzeczowych), czy budżetu funduszów.

W szczególności z ulg kolejowych korzystać mogą między innymi — pod warunkami wyżej wymienionemi — sekretarze i pomocnicy kancelaryjni w szkołach średnich i inspektoratach szkolnych.

Żony pracowników państwowych, uprawnionych do korzystania z ulg kolejowych, mają również prawo do tychże ulg kolejowych, dopóki ich mężowie znajdują się w służbie czynnej i pod warunkiem, że nie są sądownie separowane, chyba, że na mężu ciąży obowiązek alimentacji.

Praocownicy państwowi, posiadający legitymacje uprawniające do korzystania z ulg kolejowych, mają również prawo do nabywania w kasach biletowych ulgowych biletów odcinkowych (miesięcznych) za opłatą według tabeli „H". Mogą również korzystać, przy przejazdach służbowych, z ulgowych biletów okręgowych miesięcznych, półrocznych i rocznych. Te ostatnie bilety wydają wyłącznie dyrekcje okręgowe kolei państwowych na podstawie pisemnego żądania odnośnych władz państwowych lub urzędów państwowych, po cenach według tabeli „J".

Żonom pracowników państwowych nie przysługuje prawo do korzystania z biletów odcinkowych (miesięcznych) oraz okręgowych.

Wszystkie już wydane legitymacje, uprawniające do zniżek kolejowych, winny być obecnie dostosowane do wymagań kolei t. j. zaopatrzone w naddruk odbity czerwonym tuszem, treści następującej: „Na kolejach państwowych normalnotorowych stosuje się opłaty według tabeli szóstej (B), a na wąskotorowych połowę opłat normalnych".

Klauzula powyższa jest niezbędna, gdyż wobec niewydania jeszcze przez Prezydjum Rady Ministrów wzoru legitymacyj w nowej postaci, jest jedynym znakiem zewnętrznym, pozwalającym organom kolejowym na pierwszy rzut oka zorjentować się co do przysługujących zniżek.

Poza tem fotografja powinna być zaopatrzona własnoręcznym podpisem właściciela legitymacji oraz pieczęcią urzędu, który legitymację wydał; pieczęć urzędu na legitymacjach tymczasowych winna być odbita częściowo na fotografji i częściowo na samej legitymacji.

Niezależnie od podpisu na fotografji, podpis właściciela legitymacji winien również być na pierwszej stronie wkładki legitymacji dla etatowych funkcjonarjuszów, gdzie znajduje się nr. legitymacji i pieczęć urzędu.

Uzupełnienia wyżej przytoczone powinny być bezwzględnie dokonane do dnia 1-go lipca 1934 r. ponieważ Ministerstwo Komunikacji wydało podwładnym organom kolejowym kategoryczne polecenie nietolerowania po dniu 1-go lipca r. b. odnośnych braków w legitymacjach.

W celu stwierdzenia tożsamości osoby uprawnionej do korzystania z ulgi, organa kolejowe mogą żądać od okaziciela biletu ulgowego jego podpisu dla porównania.

Pracownicy kontraktowi, którzy nie maja prawa do otrzymania legitymacji z braku warunków wymienionych na wstępie niniejszego okólnika, a pełnią funkcje analogiczne jak ci, którzy posiadają legitymacje, mogą korzystać z ulgowych biletów odcinkowych (miesięcznych) II i III klasy, nabywanych w celu codziennych przejazdów z miejsca zamieszkania do miejsca urzędowania. Bilety te nabywać można w kasach biletowych na podstawie specjalnego pisemnego zaświadczenia władz i urzędów państwowych. Zaświadczenie powinno zawierać nazwę urzędu pań-

stwowego, który je wydaje, imię i nazwisko pracownika, jego stanowisko służbowe, miejsce urzędowania i miejsce zamieszkania oraz potwierdzenie, że uposażenie danego pracownika normuje ustawa uposażeniowa (należy przez to rozumieć, że pracownik kontraktowy pobiera wynagrodzenie według jednej z grup przewidzianej w ustawie uposażeniowej). Zaświadczenia takie wydaje się z ważnością na 1 miesiąc kalendarzowy, przyczem może ono być przedłużane co miesiąc, aż do końca roku kalendarzowego. Niezależnie od wymienionego zaświadczenia organa kolejowe mogą żądać okazania dowodu osobistego z fotografją.

W końcu dla informacji nadmienia się, że z ulg kolejowych korzystać mogą także funkcjonarjusze państwowi etatowi i prowizoryczni przeniesieni w stan spoczynku, na podstawie legitymacyj wydanych przez odnośne izby skarbowe.

Ulgi stosuje się: 1) przy przejazdach jednorazowych w dowolnych relacjach w klasie I, II, III pociągów osobowych i pośpiesznych dla wszystkich pracowników państwowych i ich żon na podstawie legitymacyj, za opłatą według tabeli szóstej (B); 2) przy przejazdach za biletami miesięcznemi w klasie I, II, III, pociągów osobowych i pośpiesznych dla funkcjonarjuszów państwowych, posiadających legitymację, za opłatą według tabeli „H". Ulgi od opłat obliczonych według taryfy podmiejskiej nie są stosowane.

Niniejszy okólnik należy uważać również jako odpowiedzi na zapytania dla niektórych kuratorjów i rektoratów w sprawie ulg kolejowych.

Dyrektor Biura Personalnego: (—) *Jan T. Lipka.*

Okólnik Kuratorjum O. S. Lw. Nr. 118/34 z dnia 12-go lipca 1934 r. (BP. 15543/34).

Podając powyższy odpis okólnika Ministerstwa W. R. i O. P. do wiadomości, Kuratorjum O. S. Lw. poleca Dyrekcjom państwowych szkół średnich ogólnokształcących, zakładów kształcenia nauczycieli, szkół zawodowych i rolniczych, aby przedkładały dodatkowe wnioski o wydanie kolejowych „legitymacyj tymczasowych" dla tych funkcjonarjuszy kontraktowych i ich żon, którzy dotychczas nie korzystali z ulg kolejowych a mają prawo korzystać z nich w myśl warunków zawartych w okólniku Ministerstwa W. R. i O. P.

Do wniosków o wydanie „legitymacyj tymczasowych" należy dołączać fotografje uprawnionych osób własnoręcznie podpisane, na których odwrocie ma być stwierdzona tożsamość osoby przez dyrekcję zakładu.

Wnioski winny zawierać dokładne daty umów terminowych zawartych co najmniej na 9 (dziewięć) miesięcy z nauczycielami kontraktowymi oraz stwierdzenie, że są oni zajęci w pełnym wymiarze godzin.

O ile idzie o „legitymacje tymczasowe" dla lekarzy i dentystów szkolnych, zechcą Dyrekcje podawać, czy są zajęci przynajmniej w 15-tu godzinach tygodniowo. Lekarzom i dentystom, którzy są zatrudnieni w mniejszym wymiarze godzin tygodniowo niż 15, a już są w posiadaniu „legitymacyj tymczasowych" (ponieważ poprzednie rozporządzenie Ministerstwa W. R. i O. P. nie określiło wymiaru godzin), ściągną Dyrekcje legitymacje wydane im i ich żonom i zwrócą Kuratorjum do unieważnienia.

Legitymacje tymczasowe dla nauczycieli kontraktowych w szkołach powszechnych, zajętych na okres 9 miesięcy w pełnym wymiarze godzin, wydają inspektorzy szkolni.

Za Nacz. Biura Personalnego: (—) *S. Lehnert. Radca Kuratorjum.*

8.

Odprawa dla funkcjonarjuszów prowizorycznych.

Pismo Ministerstwa Skarbu z dnia 6 czerwca 1934 r. L. D. I. 39488/Em./34.

Okólnik Min. W. R. i O. P. Nr. 88 z dnia 19 czerwca 1934 r. (B.P. 14123/34).

Nr. B. P. 48453/34. Ministerstwo wyjaśnia co następuje:

§ 11 ust. (1) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1934 r. o zaopatrzeniu emerytalnem prowizorycznych funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 64) [1]) stanowi, iż prawo do odprawy na mocy art. 44 ustawy emerytalnej służy wszystkim funkcjonarjuszom prowizorycznym, z którymi został rozwiązany stosunek służbowy i którzy nie nabyli prawa do emerytury jedynie z powodu braku wymaganej wysługi emerytalnej, o ile przytem ostatnio nieprzerwanie pełniona służba trwała co najmniej 12 miesięcy.

Z przepisu tego wynika, że warunki, pod jakiemi funkcjonarjuszom prowizorycznym może być przyznana odprawa, są określone w tym samym przepisie, mianowicie: 1) brak wysługi emerytalnej, wymaganej do nabycia praw emerytalnych, 2) pełnienie służby przed rozwiązaniem stosunku służbowego w ciągu 12 miesięcy bez przerwy. Skoro tylko istnieją te dwa warunki, funkcjonarjusz prowizoryczny ma prawo do odprawy, chociażby nawet nie odpowiadał warunkom art. 44 ustawy emerytalnej; wskazują na to wyrazy „wszystkim funkcjonarjuszom prowizorycznym". Prawo do odprawy na mocy omawianych przepisów jest zupełnie niezależne od prawa do otrzymania uposażenia w służbie czynnej za okres wymówienia względnie w przypadku rozwiązania stosunku służbowego bez wypowiedzenia — za okres, w którym zgodnie z pismem nominacyjnem wypowiedzenie powinno było nastąpić (art. 62 i 5 ustawy o państwowej służbie cywilnej). Poza tem odprawę na mocy § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1934 r. przyznaje i wymierza prowizorycznym funkcjonarjuszom państwowym w myśl § 13 wskazanego rozporządzenia i § 43 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 marca 1934 r. o statucie Państwowego Zakładu Emerytalnego (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 276) [2]) — ten Zakład.

Dyrektor Departamentu: *(—) M. Węgrzynowski.*

---

[1]) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. str. 99.
[2]) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. str. 293.

9.

Pierwszeństwo przy przyjęciu do służby państwowej kawalerów orderu „Virtuti Militari“.

Okólnik Min. W. R. i O. P. Nr. 90 z dnia 20 czerwca 1934 r. (B. P. 13908/34).

Okólnikiem Nr. 21 z dnia 5 czerwca 1934 r. (Nr. 47—20/1) Pan Prezes Rady Ministrów przypomina, że w myśl art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 25 marca 1933 r. o orderze wojennym „Virtuti Militari“ (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 285) „Państwo zobowiązane jest dostarczyć kawalerom orderu „Virtuti Militari“ pracy, zapewniającej im utrzymanie“, w myśl zaś art. 7 lit. b) tejże ustawy przysługuje im, jeżeli są obywatelami polskimi, prawo pierwszeństwa przy obsadzaniu urzędów państwowych i samorządowych.

Wprawdzie powołana wyżej ustawa przewiduje wydanie rozporządzenia wykonawczego, które określi sposób, w jaki następuje dostarczenie pracy kawalerom orderu „Virtuti Militari“, jednakże ustawowo zastrzeżone im prawo pierwszeństwa przy przyjmowaniu do służby państwowej lub samorządowej, nawet bez rozporządzenia wykonawczego, stwarza wyraźny obowiązek uwzględniania ich podań przed innymi kandydatami.

Proszę PP. Kuratorów, Rektorów, Pana Wojewodę Śląskiego o ścisłe zastosowanie się do powyższych wskazań przy obsadzaniu stanowisk w służbie państwowej w granicach przysługujących im kompetencyj.

Minister W. R. i O. P.: *W. Jędrzejewicz*, wr.

10.

Czynsze za mieszkania w budynkach dzierżawionych przez Skarb Państwa.

Pismo Urzędu Wojew. Lwow. z dnia 5-go czerwca 1934 r. L. K. B. 23/4/34.

Nr. O. 13551/34. W związku z wejściem w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1934 r. o opłatach za mieszkania, zajmowane przez funkcjonarjuszów państwowych w budynkach państwowych, przez Skarb Państwa wynajmowanych lub administrowanych [1]), Urząd Wojewódzki zawiadamia, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych okólnikiem Nr. 68 z dnia 15 maja 1934 r. (Nr. BZ. 17-19-45) wyjaśniło, iż w budynkach przez Skarb Państwa wynajętych, podlegających ustawie z dnia 11 kwietnia 1924 r. o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 406), czynsze za mieszkania funkcjonarjuszów państwowych należy obliczać proporcjonalnie do czynszu płaconego przez Skarb Państwa, w stosunku do zajmowanej powierzchni.

Za Wojewodę: *Inż. B. Welczer*, Kierownik Oddz. Budowl.

---

[1]) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1934 r., str. 107.

11.

Kwalifikowanie nauczycieli.

Rozporządzenie Ministra W. R. i O. P. z dnia 14-go czerwca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 490).

Na podstawie art. 18, 19 i 98 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o stosunkach służbowych nauczycieli (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 104, poz. 873), zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 660), zarządzam co następuje:

§ 1. Karty kwalifikacyjne według wzoru Nr. 1, ogłoszonego jako załącznik do rozporządzenia niniejszego, prowadzi się dla nauczycieli stałych i tymczasowych.

Użyte w poszczególnych postanowieniach rozporządzenia niniejszego ogólne miano nauczycieli odnosi się również do kierowników i dyrektorów.

§ 2. Karty kwalifikacyjne prowadzą:

1) inspektor szkolny — dla nauczycieli i kierowników wszystkich szkół bezpośrednio mu podległych, oraz wychowawczyń i kierowniczek przedszkoli,

2) kurator (wojewoda śląski, kurator Liceum Krzemienieckiego) — dla dyrektorów i kierowników oraz nauczycieli szkół bezpośrednio mu podległych,

3) minister — dla dyrektorów i kierowników oraz nauczycieli szkół bezpośrednio mu podległych.

§ 3. Karta kwalifikacyjna obejmuje okresowe i sporadyczne oceny kwalifikacyjne nauczyciela.

Ocena kwalifikacyjna składa się z opinji dwóch osób, powołanych do sprawowania bezpośredniego i pośredniego nadzoru służbowego nad nauczycielem.

Materiał do sformułowania opinji i ustalenia oceny zawiera arkusz spostrzeżeń. Podstawy sformułowania opinji i ustalenia oceny określi instrukcja.

§ 4. Arkusz spostrzeżeń według wzoru Nr. 2, ogłoszonego jako załącznik do rozporządzenia niniejszego, obejmuje spostrzeżenia o pracy nauczyciela za jeden okres kwalifikacyjny.

Spostrzeżenia te, odnoszące się do jakości i skuteczności pracy nauczyciela, przy uwzględnieniu warunków tej pracy, wpisują osoby, powołane do sprawowania nadzoru służbowego nad nauczycielem.

Arkusz spostrzeżeń przechowywany jest w ciągu okresu kwalifikacyjnego przez osobę, powołaną do sprawowania nadzoru bezpośredniego, a po ustaleniu oceny stanowi załącznik karty kwalifikacyjnej.

§ 5. Jako osoby, powołane do sprawowania nadzoru bezpośredniego, wydają opinję:

1) kierownik szkoły — o nauczycielach publicznych szkół powszechnych II i III stopnia i szkół I stopnia o 2 nauczycielach, a kierowniczka przedszkola — o wychowawczyniach,

2) podinspektor szkolny (zastępca inspektora szkolnego), bądź inspektor szkolny — o nauczycielach publicznych szkół powszechnych I stopnia o 1 nauczycielu, wychowawczyniach przedszkoli, gdy niema kierowniczki przedszkola, kierownikach publicznych szkół powszechnych i kierowniczkach przedszkoli,

3) dyrektor lub kierownik — o nauczycielach szkół, podległych bezpośrednio kuratorowi (wojewodzie śląskiemu, kuratorowi Liceum Krzemienieckiego) lub ministrowi,

4) wizytator szkół — o dyrektorach i kierownikach szkół, podległych bezpośrednio kuratorowi,

5) naczelnik wydziału w kuratorjum — o nauczycielach p. o. instruktorów okręgowych,

6) kurator Liceum Krzemienieckiego — o dyrektorach i kierownikach szkół bezpośrednio mu podległych,

7) ministerjalny wizytator szkół, bądź wyznaczony przez ministra urzędnik — o dyrektorach i kierownikach szkół, podległych bezpośrednio ministrowi,

8) naczelnik wydziału w Ministerstwie — o nauczycielach p. o. instruktorów ministerjalnych.

§ 6. Jako osoby powołane do sprawowania nadzoru pośredniego wydają opinję i ustalają ocenę:

1) podinspektor szkolny (zastępca inspektora szkolnego), bądź inspektor szkolny — o nauczycielach publicznych szkół powszechnych i wychowawczyniach przedszkoli, o których pierwszą opinję wydał kierownik szkoły, bądź kierowniczka przedszkola,

2) inspektor szkolny — o nauczycielach i kierownikach publicznych szkół powszechnych oraz wychowawczyniach i kierowniczkach przedszkoli, o których pierwszą opinję wydał podinspektor szkolny (zastępca inspektora szkolnego),

3) wizytator szkół — o nauczycielach i kierownikach publicznych szkół powszechnych, oraz wychowawczyniach i kierowniczkach przedszkoli, o których pierwszą opinję wydał inspektor szkolny,

4) wizytator szkół — o nauczycielach szkół podległych bezpośrednio kuratorowi,

5) kurator Liceum Krzemienieckiego — o nauczycielach szkół bezpośrednio mu podległych,

6) naczelnik wydziału w kuratorjum — o dyrektorach i kierownikach szkół, podległych bezpośrednio kuratorowi,

7) kurator okręgu szkolnego — o nauczycielach p. o. instruktorów okręgowych,

8) ministerjalny wizytator szkół, bądź wyznaczony przez ministra urzędnik — o nauczycielach szkół podległych bezpośrednio ministrowi, oraz — o dyrektorach i kierownikach szkół podległych bezpośrednio kuratorowi Liceum Krzemienieckiego,

9) naczelnik wydziału w Ministerstwie — o dyrektorach i kierownikach szkół, podległych bezpośredno ministrowi,

10) dyrektor departamentu — o nauczycielach p. o. instruktorów ministerjalnych.

§ 7. Osoba, uprawniona w myśl §§ 5 i 6, nie może jednak wydać opinji, bądź ustalić oceny o swoim małżonku, krewnym wstępnym lub zstępnym, przysposabiającym albo przysposobionym, krewnym w linji bocznej lub powinowatym, licząc pokrewieństwo do trzeciego, a powinowactwo do drugiego stopnia.

Tak o wymienionej w poprzednim ustępie, jako też każdej innej przeszkodzie w wydaniu opinji bądź ustaleniu oceny zawiadomić należy bez-

zwłocznie swoją władzę służbową, która do wydania opinji, bądź ustalenia oceny, upoważni inną osobę.

§ 8. Opinje wydaje się normalnie w ostatnich 3 miesiącach 2-letniego okresu kwalifikacyjnego, a w innych przypadkach doraźnie.

W tym celu osoba, właściwa w myśl § 5, biorąc za podstawę spostrzeżenia, poczynione w ciągu okresu kwalifikacyjnego, formułuje swoją opinję i przesyła wraz z arkuszem spostrzeżeń osobie, uprawnionej do ustalenia oceny, na dwa miesiące przed końcem okresu — przy ustaleniu oceny okresowej, a w ciągu tygodnia od otrzymania polecenia wydania opinji — przy ustaleniu oceny sporadycznej.

§ 9. Osoba, uprawniona do ustalenia oceny, po otrzymaniu arkusza spostrzeżeń i opinji osoby, powołanej do sprawowania nadzoru bezpośredniego, na podstawie tej opinji, spostrzeżeń o pracy nauczyciela i własnego mniemania ustala ocenę i wpisuje ją do karty kwalifikacyjnej.

Osoba, uprawniona do ustalenia oceny, nie jest skrępowana pierwszą opinją; jeżeli jednak osoba, powołana do sprawowania nadzoru bezpośredniego, wydała o nauczycielu opinję niedostateczną, to osoba, uprawniona do ustalenia oceny, powinna w razie wątpliwości co do słuszności pierwszej opinji, zwizytować nauczyciela i na tej dopiero podstawie ustalić ocenę.

§ 10. Ocena kwalifikacyjna jest:

a) dobra, jeżeli jakość i skuteczność pracy nauczyciela, przy uwzględnieniu warunków tej pracy, wybija się ponad przeciętny poziom;

b) dostateczna, jeżeli jakość i skuteczność pracy nauczyciela, przy uwzględnieniu warunków tej pracy, odpowiada wymaganiom, lecz nie wybija się ponad przeciętny poziom;

c) niedostateczna, jeżeli jakość i skuteczność pracy nauczyciela, przy uwzględnieniu warunków tej pracy, jest niewystarczająca.

§ 11. Nauczyciel ma prawo przeglądać: a) swoją kartę kwalifikacyjną i b) arkusze spostrzeżeń oraz czynić z nich odpisy.

§ 12. O ile ocena kwalifikacyjna nauczyciela ustalona została jako niedostateczna, władza, przy której urzęduje osoba, uprawniona do ustalenia tej oceny, przesyła nauczycielowi orzeczenie pisemne z podaniem motywów.

§ 13. Rozstrzygnięcie odwołania od orzeczenia w sprawie niedostatecznej oceny kwalifikacyjnej decyduje ostatecznie o stopniu oceny za dany okres kwalifikacyjny; należy je podać do wiadomości nauczyciela na piśmie i zanotować w karcie kwalifikacyjnej.

§ 14. Ocenę kwalifikacyjną okresową ustala się dla każdego nauczyciela raz na dwa lata.

Okresowe oceny kwalifikacyjne ustala się dla nauczycieli stałych w miesiącu grudniu każdego parzystego roku kalendarzowego (1934, 1936 i t. d.), a dla nauczycieli tymczasowych w ostatnich trzech miesiącach każdego dwuletniego okresu służby, liczonego od dnia mianowania.

§ 15. Z inicjatywy władzy lub na prośbę nauczyciela może być wydana sporadyczna ocena kwalifikacyjna. Sporadyczna ocena kwalifikacyjna wydana być może nauczycielowi po upływie co najmniej 5 miesięcy od chwili jego mianowania, bądź wydania mu ostatniej oceny okresowej.

§ 16. Nauczycielom, którzy z powodu choroby, urlopu i t. p. nie pełnili obowiązków nauczycielskich nieprzerwanie co najmniej rok przed upływem danego okresu kwalifikacyjnego, nie należy ustalać okresowej

oceny kwalifikacyjnej. W tych przypadkach do karty kwalifikacyjnej wpisać należy: „za okres . . . . z powodu . . . . niekwalifikowany".

Postanowienia ustępu poprzedniego nie stosuje się do nauczycieli, pełniących za urlopem obowiązki nauczycielskie w szkołach niepaństwowych (prywatnych). Nauczyciele ci podlegają w tym czasie ocenie kwalifikacyjnej, a sposób jej ustalania określi oddzielne zarządzenie.

§ 17. Jeżeli nauczyciel w ciągu okresu kwalifikacyjnego zmieni miejsce służbowe tak, że do wydania o nim opinji bądź ustalenia oceny będą powołane inne osoby, należy na starem miejscu służbowem wydać mu sporadyczną ocenę kwalifikacyjną.

Jeżeli ze względu na zmianę miejsca służbowego nauczyciela do prowadzenia jego karty kwalifikacyjnej będzie właściwa inna władza szkolna, to władza, która do tego czasu prowadziła kartę kwalifikacyjną, przesyła ją, po wydaniu sporadycznej oceny kwalifikacyjnej wraz z załącznikami władzy, właściwej ze względu na nowe miejsce służbowe nauczyciela.

§ 18. Oceny kwalifikacyjne za okres do końca 1934 roku ustalić już należy w trybie i terminie, przewidzianym rozporządzeniem niniejszem. Przy wydawaniu tych opinij i ustalaniu ocen opierać się należy na spostrzeżeniach, wpisanych do dotychczasowych wykazów kwalifikacyjnych.

We wszystkich przypadkach, w których, wobec wygaśnięcia poprzednich przepisów, nie zostały załatwione odwołania nauczycieli od niedostatecznej oceny, należy ustalić na podstawie przepisów niniejszych ocenę kwalifikacyjną za okres do końca roku 1934 łącznie z okresem, za który wydana była ocena niedostateczna.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia [1]).

Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc wszelkie przepisy w sprawach, unormowanych tem rozporządzeniem.

Minister W. R. i O. P.: *W. Jędrzejewicz.* wr.

Wzór Nr. 1
do § 1.

(Strona 1).

Karta kwalifikacyjna.

I. Imię i nazwisko nauczyciela . . . .
Stanowisko i tytuł służbowy . . . .
Szkoła i miejscowość . . . .

II. Daty przejrzenia karty przez nauczyciela.

Data	Podpis	Data	Podpis	Data	Podpis	Data	Podpis

Pieczęć urzędowa

Podpis urzędnika, który założył kartę:

---

[1]) 26 czerwca 1934 r.

(Strona 2 i 3).

a	b	c	d	e	f	g
Nr. porz. oceny	Data wydania oceny	Charakter oceny (okresowa lub sporadyczna z czyjej inicjatywy i za jaki okres)	Stopień oceny	Podpis i stanowisko służbowe wpisującego ocenę	Nr. i data orzeczenia o ocenie niedostatecznej	Rozstrzygnięcie odwołania (władza, nr., data, streszczenie)

Uwaga: poszczególne oceny wraz z ewentualnemi zapiskami w rubrykach f. g. należy oddzielać poziomą linją.

Wzór Nr. 2
do § 4.

(Strona 1).

Arkusz spostrzeżeń

. . . .

(Imię i nazwisko)

. . . .

(Stanowisko — tytuł służbowy)

. . . .

Szkoła i miejscowość)

Data	Treść spostrzeżeń	Podpis i stan. służb. wpisującego spostrzeżenia

Uwaga: poszczególne spostrzeżenia należy oddzielać poziomą linją.

(Strona 2, 3 i 4).

Data	Treść spostrzeżeń	Podpis i stan. służb. wpisującego spostrzeżenia

Uwaga: poszczególne spostrzeżenia należy oddzielać poziomą linją.

12.

Przesunięcia automatyczne do wyższych grup uposażeniowych.

Okólnik Min. W. R. i O. P. Nr. 89 z dnia 19-go czerwca 1934 r. (B. P. 13711/34).

Nr. BP. 48898/34. Automatyczne przechodzenie nauczycieli do wyższych grup uposażenia uzależnione jest w myśl §§ 13 — 33, 48 — 59 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19-go grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 781) od następujących czynników:

1) od ilości lat służby, 2) rodzaju szkoły, w której nauczyciel pracuje, 3) kwalifikacyj (egzaminów naukowych, studjów wyższych i t. d.).

Lata służby, czyli czas służby, mający wpływ na wymiar uposażenia, należy liczyć do dnia 1-go lutego 1934 r. według przepisów w tym czasie obowiązujących, a więc czas służby, który bądź został zaliczony do uposażenia przez czynne w swoim czasie komisje weryfikacyjne, bądź władze szkolne, bądź wreszcie liczył się z urzędu na podstawie obowiązujących przepisów.

Przy liczeniu czasu służby należy kierować się początkowo od dnia 1-go lutego 1934 r. następującemi zasadami.

Uwzględnia się przy wymiarze uposażenia:

1) czas nieprzerwanej służby czynnej oraz czas pracy i służby nauczycielskiej, jak również czas pracy zawodowej zaliczony na podstawie art. art. 15, 90 lub 93 ustawy z dnia 1-go lipca 1926 r. o stosunkach służbowych nauczycieli i art. 99 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24-go lutego 1928 r. o stosunku służbowym profesorów państwowych szkół akademickich i pomocniczych sił naukowych tych szkół (Dz. U. R. P. z roku 1933, Nr. 76, poz. 551).

2) wszelkie płatne urlopy,

3)bezpłatne urlopy, udzielane na czas piastowania mandatu poselskiego lub senatorskiego.

Nie uwzględnia się przy wymiarze uposażenia:

1) czasu pełnienia obowiązkowej służby wojskowej w szeregach,

2) czasu urlopu bezpłatnego z wyjątkami przewidzianemi w p. 3 ustępu poprzedniego,

3) czasu zawieszenia w służbie lub osadzenia w areszcie śledczym, o ile nie zapadł wyrok lub orzeczenie uwalniające, względnie o ile nie nałożono jedynie kary porządkowej.

4) okresu nałożonej w drodze dyscyplinarnej kary odliczenia lat służby.

Dyrektor Biura Personalnego: (—) *Jan T. Lipka.*

13.

Przyznanie wyższego uposażenia z tytułu ukończonych studjów wyższych.

Pismo Min. W. R. i O. P. z dnia 5-go czerwca 1934 r. Nr. BP. 8921/34.

Nr. B. P. 45647/34. Ministerstwo W. R. i O. P. wyjaśnia, że ukończenie wyższych studjów po dniu 1-go lutego 1934 r. przez nauczycieli publicznych szkół powszechnych czynnych w dniu 1-go lutego 1934 r. będzie

miało wpływ przy ustalaniu posunięcia do wyższej grupy uposażeniowej dopiero od dnia 1-go stycznia 1935 r.

Dyrektor Biura Personalnego: (—) *Jan T. Lipka.*

14.

Wynagrodzenie nauczycieli nieuczących w pełnym wymiarze godzin.

Okólnik Min. W. R. i O. P. Nr. 102 z dnia 6-go lipca 1934 r. (BP. 12768/34).

Nr. B. P. 51418/34. Ministerstwo W. R. i O. P. wyjaśnia, że nauczycielowi publicznej szkoły powszechnej, pobierającemu wynagrodzenie w myśl §14 rozporządzenia Ministra W. R. i O. P. z dnia 24-go stycznia 1934 r. (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 1, poz. 6) należy wypłacić wynagrodzenie za nieodbyte godziny lekcyjne tylko w tych wypadkach, gdy nauczyciel taki, nie wiedząc o zarządzonej przez władze szkolne w czasie normalnych zajęć szkolnych przerwie, zgłosił się do pracy, jednak nie mógł odbyć lekcyj z powodu zarządzonej przerwy.

Dyrektor Biura Personalnego: (—) *Jan T. Lipka.*

15.

Wynagrodzenie za godziny nadliczbowe.

Pismo Min. W. R. i O. P. z dnia 15-go czerwca 1934 r. Nr. B. P. 4897/34.

Nr. 47618/34. Ministerstwo W. R. i O. P. wyjaśnia co następuje:

W myśl rozporządzenia z dnia 18-go listopada 1932 r. (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 8, poz. 99 [1]) pierwsze półrocze trwa od 20-go sierpnia do 22-go grudnia, zaś w myśl rozporządzenia z dnia 24-go stycznia 1934 r. (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 1, poz. 5 [2]) jeśli zajęcia w godzinach nadliczbowych trwają tylko przez jedno półrocze, dodatek służbowy za godziny nadliczbowe wypłaca się przez 6 miesięcy.

Jakkolwiek pierwsze półrocze trwa tylko 4 miesiące i 2 dni, to jednak nauczyciel winien otrzymywać dodatek służbowy za godziny nadliczbowe przez 6 miesięcy, a to w myśl § 2, lit. b. rozporządzenia z dnia 24-go stycznia 1934 r. Nr. BP. 2754/34.

Sprawa wynagrodzenia, przysługującego nauczycielowi seminarjum za godziny nadliczbowe udzielane w szkole ćwiczeń, oraz wynagrodzenia, przysługujacego nauczycielowi szkoły ćwiczeń w seminarium, załatwiona będzie oddzielnem pismem.

Dyrektor Biura Personalnego: (—) *Jan T. Lipka.*

---

[1]) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1932 r., str. 614.

[2]) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1934 r., str. 110.

16.

Prawo do skróconej służby wojskowej (wykaz zakładów).

Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych z dnia 5-go czerwca 1934 r. Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 493, wydane w porozumieniu z Ministrami: Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Spraw Wewnętrznych w sprawie wykonania art. 55 ustawy z dnia 23-go maja 1924 roku o powszechnym obowiązku wojskowym.

Na podstawie art. 55 ustawy z dnia 23-go maja 1924 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. z 1933 roku Nr. 60, poz. 455) zarządza się co następuje:

§ 1. Zakłady naukowe tudzież egzaminy, których ukończenie lub złożenie uprawnia do skróconej czynnej służby wojskowej (obowiązkowej) w myśl art. 51 ustawy z dnia 23-go maja 1924 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 60, poz. 455) są oznaczone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia 15-go kwietnia 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 331), z dnia 27 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 399) i z dnia 6-go lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 626) [1]).

Minister Spraw Wojskowych: (—) *J. Piłsudski.*

Województwo lwowskie.

A. Szkoły średnie ogólnokształcące.

Bąkowice-Chyrów. 1. Gimnazjum Męskie O. O. Jezuitów;

Borysław-Tustanowice. 2. Gimnazjum Koedukacyjne Towarzystwa Prywatnego Polskiego Gimnazjum Realnego dla Borysławia i Tustanowic, Sp. z Ogr. Odp. w Borysławiu;

Brzozów. 3. Państwowe Gimnazjum Męskie;

Dobromil. 4. Gimnazjum Koedukacyjne Miejskie im. Herburtów;

Drohobycz. 5. Państwowe Gimnazjum Męskie im. Króla Władysława Jagiełły; 6. Gimnazjum Koedukacyjne im. Iwana Franki U. T. P. „Ridna Szkoła";

Gródek Jagielloński. 7. Państwowe Gimnazjum Męskie im. Króla Władysława Jagiełły;

Jarosław. I-sze Państwowe Gimnazjum Męskie; 9. II-gie Państwowe Gimnazjum Męskie im. Augusta Witkowskiego;

Jaworów. 10. Państwowe Gimnazjum Męskie;

Kolbuszowa. 11. Gimnazjum Koedukacyjne Towarzystwa Szkoły Gimnazjalnej Męskiej;

Krosno. 12. Państwowe Gimnazjum Męskie im. Mikołaja Kopernika;

Leżajsk. 13. Państwowe Gimnazjum Męskie im. Bolesława Chrobrego;

Lwów. 14. I-sze Państwowe Gimnazjum Męskie im. Mikołaja Kopernika; 15. II-gie Państwowe Gimnazjum Męskie im. Karola Szajnochy; 16. III-cie Państwowe Gimnazjum Męskie im. Kr. Stefana Batorego; 17. IV-te Państwowe Gimnazjum Męskie im. Jana Długosza; 18. V-te Państwowe Gimnazjum Męskie im.

---

[1]) Patrz Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1929 r., str. 550. z 1931 r., str. 349, z 1932 r., str. 566.

Hetmana St. Żółkiewskiego; 19. VI-te Państwowe Gimnazjum Męskie im. Stanisława Staszica; 20. VII-me Państwowe Gimnazjum Męskie im. Tadeusza Kościuszki; 21. VIII-me Państwowe Gimnazjum Męskie im. Kr. Kazimierza Wielkiego; 22. IX-te Państwowe Gimnazjum Męskie im. Jana Kochanowskiego; 23. X-te Państwowe Gimnazjum Męskie im. Henryka Sienkiewicza; 24. XI-te Państwowe Gimnazjum Męskie im. Jana i Andrzeja Śniadeckich; 25. XII-te Państwowe Gimnazjum Męskie im. Stanisława Szczepanowskiego; 26. Państwowe Gimnazjum Męskie z ruskim językiem nauczania; 27. Filja Państwowego Gimnazjum Męskiego z ruskim językiem nauczania; 28. Korpus Kadetów Nr. 1; 29. Gimnazjum Męskie Żydowskiego Towarzystwa Szkoły Ludowej i Średniej;

Łańcut. 30. Państwowe Gimnazjum Męskie im. Henryka Sienkiewicza;

Nisko. 31. Państwowe Gimnazjum Męskie;

Przemyśl. 32. I-sze Państwowe Gimnazjum Męskie im. Juljusza Słowackiego; 33. II-gie Państwowe Gimnazjum Męskie im. prof. Kazimierza Morawskiego; 34. Państwowe Gimnazjum Męskie z ruskim językiem nauczania;

Przeworsk. 35. Gimnazjum Koedukacyjne Miejskie im. Kr. Władysława Jagiełły;

Rawa Ruska. 36. Państwowe Gimnazjum Koedukacyjne;

Rzeszów. 37. Pierwsze Państwowe Gimnazjum Męskie im. ks. Stan. Konarskiego; 38. II-gie Państwowe Gimnazjum Męskie im. St. Sobińskiego;

Sambor. 39. I-sze Państwowe Gimnazjum Męskie im. Adama Mickiewicza; 40. II-gie Państwowe Gimnazjum Męskie im. Mikołaja Kopernika;

Sanok. 41. Państwowe Gimnazjum Męskie im. Królowej Zofji;

Sokal. 42. Państwowe Gimnazjum Męskie im. Antoniego Malczewskiego;

Strzyżów n. W. 43. Miejskie Gimnazjum Koedukacyjne;

Tarnobrzeg. 44. Państwowe Gimnazjum Męskie im. Hetmana Jana Tarnowskiego;

Turka. 45. Gimnazjum Koedukacyjne im. Marszałka Józefa Piłsudskiego — Tow. Gimnazjalnego.

Żółkiew 46. Państwowe Gimnazjum Koedukacyjne im. Hetmana Stanisława Żółkiewskiego.

B. Zakłady kształcenia kandydatów na nauczycieli szkół powszechnych.

Krosno. 1. Państwowe Seminarjum Nauczycielskie Męskie;

Lwów. 2. Państwowe Seminarjum Nauczycielskie Męskie im. Stanisława Sobińskiego; 3. Prywatne Seminarjum Nauczycielskie Koedukacyjne im. Bolesława Prusa;

Rzeszów. 4. Państwowe Seminarjum Nauczycielskie Męskie im. Stanisława Staszica;

Sambor. 5. Państwowe Seminarjum Nauczycielskie Męskie im. Marszałka Józefa Piłsudskiego;

Sokal. 6. Państwowe Seminarjum Nauczycielskie Męskie im. Włodzimierza Dzieduszyckiego.

C. Szkoły zawodowe.

Drohobycz. 1. Średnia Szkoła Techniczna Tow. Średniej Szkoły Technicznej (4 kursy nauki);

Jarosław. 2. Państwowa Szkoła Budownictwa (4 kursy nauki); 3. 4-letnia Szkoła Handlowa Tow. Szkoły Handlowej;

Lwów. 4. Państwowa Szkoła Techniczna. Wydziały: elektromechaniczny, drogowo-wodny (4 kursy nauki), sztuk zdobniczych i przemysłu artystycznego (5 kursów nauki), (na wydziale sztuk zdobniczych i przemysłu artystycznego daje prawo do skróconej służby wojskowej świadectwo ukończenia tylko szkoły, a nie kursów poszczególnych, organizowanych przy szkole); 5. Państwowa 4-letnia Męska Szkoła Ekonomiczno-Handlowa (4 kursy nauki); 6. Liceum Handlowe Koedukacyjne Tow. Liceum Handlowego we Lwowie (2 kursy nauki);

Miłocin. poczta i pow. Rzeszów. 7. Państwowa Szkoła Rolnicza Męska (3 kursy nauki):

Przemyśl. 8. Liceum Handlowe Koedukacyjne Tow. Liceum Handlowego (2 kursy nauki);

Wólka Kapitańska, poczta Zamarstynów. 9. Państwowa Szkoła Ogrodnicza Męska (2 kursy nauki).

Województwo stanisławowskie.

A. Szkoły średnie ogólnokształcące.

Dolina. 1. Gimnazjum Koedukacyjne Polskie im. Zygmunta Krasińskiego T-wa Szkoły Średniej im. Krasińskiego;

Horodenka. 2. Polskie Gimnazjum Koedukacyjne Towarzystwa Szkoły Średniej;

Kałusz. 3. Miejskie Gimnazjum Koedukacyjne;

Kołomyja. 4. Państwowe Gimnazjum Męskie im. Króla Kazimierza Jagiellończyka: 5. Państwowe Gimnazjum Męskie z ruskim językiem nauczania;

Rohatyn. 6. Państwowe Gimnazjum Męskie im. ks. Piotra Skargi;

Śniatyn. 7. Państwowe Gimnazjum Męskie im. Franciszka Karpińskiego;

Stanisławów. 8. I-sze Gimnazjum Męskie im. Mieczysława Romanowskiego; 9. II-gie Państwowe Gimnazjum Męskie im. Marszałka Józefa Piłsudskiego; 10. III-cie Państwowe Gimnazjum Męskie im. Stanisława Staszica; 11. Gimnazjum Koedukacyjne Żydowskiego Towarzystwa Szkoły Ludowej i Średniej; 12. Państwowe Gimnazjum Męskie z ruskim językiem nauczania;

Stryj. 13. I-sze Państwowe Gimnazjum Męskie im. Marszałka Józefa Piłsudskiego; 14. II-gie Państwowe Gimnazjum Męskie;

Tłumacz. 15. Państwowe Gimnazjum Męskie;

B. Zakłady kształcenia kandydatów na nauczycieli szkół powszechnych.

Stanisławów. 1. Państwowe Seminarjum Nauczycielskie Męskie.

C. Szkoły zawodowe.

Stanisławów. 1. Państwowa 4-klasowa Szkoła Handlowa Męska.

Województwo tarnopolskie.

A. Szkoły średnie ogólnokształcące.

Borszczów. 1. Gimnazjum Koedukacyjne T-wa Szkoły Średniej;

Brody. 2. Państwowe Gimnazjum Męskie im. Józefa Korzeniowskiego;

Brzeżany. 3. Państwowe Gimnazjum Męskie:

Buczacz. 4. Państwowe Gimnazjum Męskie;

Czortków. 5. Państwowe Gimnazjum Męskie im. Juljusza Słowackiego;

Kamionka Strumiłowa. 6. Państwowe Gimnazjum Męskie im. Kornela Ujejskiego;

Przemyślany. 7. Polskie Gimnazjum Koedukacyjne im. Królowej Jadwigi Tow. Polskiego Gimnazjum im. Królowej Jadwigi;

Radziechów. 8. Gimnazjum Koedukacyjne im. Marszałka Badeniego Tow. Gimnazjalnego w Radziechowie;

Tarnopol. 9. I-sze Państwowe Gimnazjum Męskie im. Wincentego Pola; 10. II-gie Państwowe Gimnazjum Męskie; 11. III-cie Państwowe Gimnazjum Męskie im. Mikołaja Kopernika;

Trembowla. 12. Państwowe Gimnazjum Koedukacyjne:

Zbaraż. 13. Państwowe Gimnazjum Koedukacyjne im. Henryka Siekiewicza;

Złoczów. 14. Państwowe Gimnazjum Męskie im. Króla Jana Sobieskiego; 15. Gimnazjum Koedukacyjne Ukraińskiego Tow. Pedagogicznego „Ridna Szkoła".

B. Zakłady kształcenia kandydatów na nauczycieli szkół powszechnych.

Czortków. 1. Państwowe Seminarjum Nauczycielskie Męskie;

Tarnopol. 2. Państwowe Seminarjum Nauczycielskie Męskie im. Henryka Sienkiewicza;

Zaleszczyki. 3. Państwowe Seminarjum Nauczycielskie Męskie:

Złoczów. 4. Prywatne Seminarjum Nauczycielskie Żeńskie (Koed.) im. M. Konopnickiej.

I. Egzaminy dojrzałości (egzaminy dyplomowe na nauczycieli szkół powszechnych) złożone przez uczniów szkół prywatnych, nie mających praw szkół państwowych (szkoły średnie ogólnokształcące i zakłady kształcenia kandydatów na nauczycieli szkół powszechnych), przed ustanowioną państwową komisją egzaminacyjną w tych szkołach.

II Egzaminy dla czynnych a nie kwalifikowanych nauczycieli szkół powszechnych zdawane w myśl art. 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 258).

17.

Wynagrodzenie nauczycieli kontraktowych w szkołach zawodowych.

Okólnik Min. W. R. i O. P. Nr. 100 z dnia 5-go lipca 1934 r. (BP. 16542/34).

Nr. B. P. 51453/34. Na skutek zapytań niektórych kuratorjów okręgów szkolnych, jakie wynagrodzenie należy przyznawać na rok szkolny 1934/35 nauczycielom kontraktowym, wynagradzanym od 1-go lutego 1934 r. w myśl § 4 rozporządzenia Ministra W. R. i O. P. z dnia 24-go stycznia 1934 r. (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 1, poz. 6[1]) Ministerstwo W R. i O. P. wyjaśnia, że:

1) nauczycielom kontraktowym szkół zawodowych, zajętym w pełnym wymiarze godzin, należy przyznawać od początku roku szkolnego 1934/35 wynagrodzenie w takiej wysokości (grupa + dodatek wyrównawczy), w jakiej pobierali je w roku szkolnym 1933/34 od 1-go lutego 1934 r. na podstawie pisma tutejszego z dnia 9-go lutego 1934 r. Nr. BP. 3807/34[2]);

---

[1]) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1934 r., str. 117.

[2]) Okól. Kur. O. S. Lw. z dn. 12 lutego 1934 r. Nr. B. P. 22089/34 w Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. nieogłoszony.

2) nauczycielom kontraktowym szkół zawodowych zatrudnionym w niepełnym wymiarze godzin należy przyznawać od początku roku szkolnego 1934/35 wynagrodzenie według zasad rozporządzenia Ministra W. R. i O. P. z dnia 26-go maja 1934 r. Nr. BP. 8836/34 [1]).

W razie potrzeby należy występować do Ministerstwa z indywidualnemi, szczegółowo umotywowanemi, wnioskami o podwyższenie ustalonego w powyższy sposób wynagrodzenia.

Dyrektor Biura Personalnego: (—) *Jan T. Lipka.*

18.

Opłaty za egzamin dla eksternów w państwowych szkołach zawodowych.

Okólnik Min. W. R. i O. P. Nr. 97 z dnia 30-go czerwca 1934 roku. (I. R. 5130/34).

Nr. III. 17080/34. Z mocą obowiązującą od dnia 20-go sierpnia 1934 roku zarządzam pobieranie następujących opłat za egzamin dla eksternów w państwowych szkołach zawodowych:

1) Taksa za egzamin w zakresie programu średniej szkoły handlowej . . . . 20 zł.

2) Taksa za egzamin w zakresie programu licealnej szkoły handlowej . . . . 20 zł.

3) Taksa za egzamin w zakresie programu seminarjum nauczycielek:

a) z krawiectwa, z bieliźniarstwa, z modniarstwa, z hafciarstwa i z gospodarstwa . . . . 20 zł.

b) z innych rzemiosł, których praca warsztatowa musi być wykonana poza seminarjum z powołaniem na członków komisji egzaminacyjnej osób z poza grona nauczycielskiego seminarjum, należy pobierać opłatę w wysokości . . . . 50 zł.

4) Taksa za świadectwa, wydawane eksternom ze złożenia egzaminu . . . . 5 zł.

5) Taksa za duplikaty świadectw, wydawanych eksternom 11 zł.

Od opłat, przewidzianych w punktach 1, 2, 3-a, 3-b, 4 i 5 nikt zwolnionym być nie może.

Taksy, wymienione w punktach 1, 2, 3-a i 3-b, należy uiszczać za pośrednictwem P. K. O. na konto czekowe szkoły przed przystąpieniem eksterna do egzaminu.

Taksę, wymienioną w punkcie 4, uiszczają eksterni za pośrednictwem P. K. O. na konto czekowe szkoły po otrzymaniu wiadomości o dadatnim wyniku egzaminu.

Taksa, wymieniona w punkcie 5, stanowi dochód Skarbu Państwa i powinna być wpłacana przez zainteresowanych znaczkami stemplowemi, wartości nominalnej 10 zł. które dyrekcja szkoły nakleja na wydanym duplikacie i kasuje.

Taksy, wpłacane przez eksternów, zwrotowi zasadniczo nie podlegają. Wyjątkowo mogą być zwrócone taksy, wymienione w punktach 1, 2, 3-a i 3-b, i to tylko w tym wypadku, gdy ekstern z powodu zasłabnięcia lub choroby, powstałej po wpłaceniu taksy, co winno być stwierdzone

---

[1]) Ogłoszone w Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 4, poz. 59, będzie przedrukowane w numerze następnym Dz. Urz. Kur. O. S. Lw.

świadectwem lekarskiem, egzaminowi poddać się nie może, względnie po wpłaceniu taksy do egzaminu dopuszczonym nie zostanie.

Zwrotu taks dokonywują dyrekcje szkół we własnym zakresie działania.

Dochód z taks, wymienionych w punktach 1, 2, 3-a, 3-b i 4, dyrekcje szkół zatrzymują do swojej dyspozycji na pokrycie wydatków, przewidzianych w zatwierdzonych przez kuratorjum okręgu szkolnego rocznych planach finansowo-gospodarczych, które winny obejmować wynagrodzenia członków komisji egzaminacyjnej, powołanych z poza grona nauczycielskiego, oraz wydatki kancelaryjne związane z przeprowadzaniem praktycznego egzaminu.

Sposób pobierania, przechowywania i księgowania sum otrzymywanych z powyższych taks normują przepisy rachunkowo-kasowe, wydane przez Ministerstwo W. R. i O. P.

Minister W. R. i O. P. (—) *W. Jędrzejewicz.* wr.

19.

Opłaty szkolne w państwowych szkołach sztuk zdobniczych i przemysłu artystycznego.

Okólnik Min. W. R. i O. P. Nr. 93 z dnia 24-go czerwca 1934 r. (I. R. 5138/34).

Nr. III. 16020/34. Z mocą obowiązującą od dnia 20-go sierpnia 1934 r. zarządzam pobieranie w państwowych szkołach sztuk zdobniczych i przemysłu artystycznego następujących opłat szkolnych:

I. 1)	opłata za egzamin wstępny	5 zł.
2)	opłata wstępna	10 zł.
3)	opłata roczna	200 zł.
4)	opłata za egzamin końcowy	10 zł.
5)	opłata za świadectwo[1]) ukończenia szkoły . . .	10 zł.
6)	opłata za duplikat świadectwa ukończenia szkoły .	10 zł.
7)	opłata za duplikat świadectwa rocznego lub półrocznego	12 zł.

II. Opłaty uiszczone przez uczniów zwrotowi nie podlegają. Wyjątkowo mogą być zwrócone opłaty, wymienione w punktach 1 i 4 i to tylko w tym wypadku, gdy uczeń z powodu zasłabnięcia lub choroby, powstałej po uiszczeniu opłaty, co powinno być stwierdzone świadectwem lekarskiem, egzaminowi poddać się nie może, względnie po uiszczeniu opłaty do egzaminu dopuszczony nie zostanie.

Zwrotu opłat dokonywują dyrekcje szkół we własnym zakresie działania.

III. a) Opłaty, wymienione w punktach 1 i 4, dyrekcje szkół rozdzielają pomiędzy egzaminatorów, jako wynagrodzenie za udział w egzaminach; sumy uzyskane od uczniów z tego tytułu powinny być podawane w liście wypłat wynagrodzeń egzaminatorów.

---

[1]) Uwaga: świadectwa (wykazy postępów) roczne, półroczne, względnie semestralne, wydaje się bezpłatnie.

b) Dochód z opłat, wymienionych w punktach 2, 3, 5, 6 i 7, dyrekcje szkół zatrzymują do swej dyspozycji na pokrycie wydatków, przewidzianych w zatwierdzonych rocznych planach finansowo - gospodarczych.

Dyrekcje szkół, których zatwierdzone plany przewidują dochody większe od zatwierdzonych wydatków, przelewają nadwyżki za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności na właściwe konta izb skarbowych, względnie na konta kas urzędów skarbowych, na rachunek funduszu specjalnego kuratorjum okręgu szkolnego p. n. „taksa administracyjna".

Dyrekcje szkół, których zatwierdzone plany przewidują dochody mniejsze od zatwierdzonych wydatków, otrzymują z kuratorjów okręgów szkolnych brakujące sumy w formie dotacyj.

c) Prócz opłat, wymienionych w punktach 6 i 7, zainteresowani uiszczają opłatę stemplową znaczkami w wysokości przewidzianej w przepisach o opłatach stemplowych, dyrekcje otrzymane znaczki naklejają na wydanym duplikacie i kasują.

d) Sposób pobierania, przechowywania i księgowania opłat normują przepisy rachunkowo - kasowe, wydane przez Ministerstwo W. R. i O. P.

IV. Opłaty, wymienione w punktach 1, 2 i 4, powinny być uiszczane przed przystąpieniem do egzaminu i przyjęciem do szkoły.

V. a) Do uiszczania opłat obowiązani są zasadniczo wszyscy uczniowie.

b) Opłata roczna, wymieniona w punkcie 3, powinna być uiszczona w dwu równych ratach półrocznych z początkiem danego półrocza, jednak najpóźniej do dnia 20-go listopada za 1-sze półrocze i do dnia 20-go kwietnia za II-gie półrocze.

c) Od uczniów, którzy przed ostatecznym terminem płatności występują ze szkoły, można nie żądać opłaty.

VI. a) Dzieci czynnych funkcjonarjuszów państwowych i wojskowych zawodowych, pobierających uposażenie służbowe lub wynagrodzenie ze Skarbu Państwa, o ile wykazują postępy w naukach dostateczne i sprawowanie dobre, z zastrzeżeniem, że rodzice ich nie posiadają znaczniejszego majątku, uiszczają ulgową opłatę, która wynosi 50% normalnej opłaty rocznej, wymienionej w punkcie 3.

b) Dzieci rodziców niezamożnych, o ile wykazują postępy w naukach dostateczne i sprawowanie dobre, mogą korzystać z częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłaty rocznej; w wyjątkowych wypadkach również i dzieci czynnych funkcjonarjuszów państwowych i wojskowych zawodowych mogą korzystać z częściowego lub całkowitego zwolnienia od ulgowej opłaty (punkt VI, poz. a). Zwolnienia takie muszą jednak mieścić się w granicach normy dozwolonej.

Całkowite zwolnienia od opłaty rocznej należy stosować w pierwszym rzędzie w odniesieniu do dzieci niezamożnych inwalidów wojennych oraz niezamożnych kawalerów orderu „Virtuti Militari" i odznaczonych Krzyżem lub Medalem Niepodległości.

c) Określonych wyżej ulgowych opłat i zwolnień od opłaty udzielają co półrocze rady pedagogiczne szkół stosownie do stanu majątkowego rodziców — uczniom, którzy pilnością i postępami w nauce na to zasługują. Rady pedagogiczne powinny przy zwolnieniach od opłat rozważyć dokładnie warunki, w jakich młodzież poza szkołami pozostaje. Opieka do-

mowa ucznia może odwołać się od decyzji rady pedagogicznej, w wypadku odmówienia zwolnienia, do kuratorjum, które rozstrzyga ostatecznie.

d) Radom pedagogicznym przysługuje prawo udzielania ulgowej opłaty oraz częściowego lub całkowitego zwalniania od opłaty w wysokości nie przekraczającej 20% wpływu, jaki osiągnęłaby szkoła, pobierając całkowitą opłatę, wymienioną w p. 3, od wszystkich uczniów zapisanych do szkoły.

e) Gdyby jakieś wyjątkowe względy zmuszały radę pedagogiczną do udzielenia zwolnień na kwotę wyższą, niż wyżej wskazana, winny dyrekcje szkół uzyskać na to zgodę kuratorjum okręgu szkolnego, występując z wnioskami w I-szem półroczu do dnia 1-go listopada, a w II-em półroczu do dnia 1-go kwietnia.

f) Decyzja rady pedagogicznej o udzieleniu ulgowej opłaty oraz o częściowem lub całkowitem zwolnieniu od opłaty następuje do dnia 20-go października na skutek podania, wniesionego do dyrekcji szkoły przez rodziców lub opiekę domową ucznia, w terminie najdalej do dnia 20-go września. Dyrekcja szkoły może żądać uzupełnienia podania zaświadczeniem o stanie majątkowym.

g) Funkcjonarjusze państwowi i wojskowi zawodowi nie składają podań o udzielenie ulgowej opłaty. Dyrekcja szkoły może jednak żądać od nich w razie wątpliwości przedstawienia świadectwa o stanie majątkowym lub formalnego zaświadczenia, że interesowany jest funkcjonarjuszem państwowym.

h) Uczniowie, którzy uzyskali zwolnienie od opłaty w jednem półroczu, korzystają ze zwolnienia i w następnem półroczu szkolnem, o ile istnieją nadal warunki, od których zależy zwolnienie.

i) Uczniowie nie zwolnieni od opłaty obowiązani są wpłacić ją ratami półrocznemi bezzwłocznie po zakomunikowaniu odnośnych decyzyj rady pedagogicznej, najpóźniej jednak do dnia 20-go listopada za I-sze półrocze i do dnia 20-go kwietnia za II-gie półrocze.

k) Nowostępujący uczniowie w pierwszem półroczu szkolnem od żadnych opłat nie mogą być zwolnieni. Nie dotyczy to dzieci funkcjonarjuszów państwowych i wojskowych zawodowych. W wypadku, zasługującym na szczególne uwzględnienie, kuratorjum okręgu szkolnego będzie udzielało w drodze wyjątku ulgowych opłat i zwolnień od nich nowowstępującym uczniom w I-szem półroczu szkolnem.

VII. a) Od opłat, wymienionych w punktach 1, 2, 4, 5, 6 i 7, nikt zwolnionym być nie może.

b) W sprawach, związanych z pobieraniem (egzekwowaniem) opłat oraz umarzaniem w wyjątkowych wypadkach nieściągalnych opłat, decyduje kuratorjum okręgu szkolnego.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego okólnika uchylam rozporządzenie Ministra W. R. i O. P. z dnia 21-go września 1932 r. Nr. IV Szt-5653/32 (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 7 z 1932 r., poz. 93) w sprawie opłat szkolnych w państwowych szkołach artystycznych w odniesieniu do państwowych szkół sztuk zdobniczych i przemysłu artystycznego.

Minister W. R. i O. P. (—) *W. Jędrzejewicz.* wr.

20.

Ulgi kolejowe uczniów szkół dokształcających.

Pismo Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 6-go lipca 1934. Nr. I. Praw. 2540/91/34.

Nr. III. 17891/34. W związku z nieporozumieniami, wynikającemi na tle ulg kolejowych dla uczniów szkół dokształcających zawodowych, Ministerstwo W. R. i O. P. wyjaśnia, że taryfa kolejowa, obowiązująca od 1-go stycznia 1934 r., nie przewiduje dla uczniów szkół dokształcających zawodowych ulg przy przejazdach pojedyńczych, lecz tylko przy codziennych dojazdach na naukę (odcinkowe bilety miesięczne szkolne).

Sprawa przywrócenia dla uczniów tych szkół prawa do ulg przy przejazdach pojedyńczych jest przedmiotem starań Ministerstwa W. R. i O. P. w Ministerstwie Komunikacji.

O przywróceniu wymienionych uprawnień (do ulg przy przejazdach pojedyńczych) Ministerstwo W. R. i O. P. poda wiadomość we właściwym czasie. Do tego czasu kierownictwa szkół dokształcających zawodowych nie mogą wydawać uczniom zaświadczeń, uprawniających do korzystania z ulg przy przejazdach pojedyńczych [1]).

Naczelnik Wydziału: (—) *Kazimierz Dubiel.* wr.

---

[1]) Porównaj okól. Kur. O. S. Lw. z dnia 19 kwietnia 1934 r. Nr. III. 7773/34 (Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1934 r., str. 281.

Organizacja szkół.

Przeniesienie II Państwowego Seminarjum Nauczycielskiego we Lwowie.

Nr. II. 15046/34. P. Minister W. R. i O. P. zarządzeniem z dnia 17 czerwca 1934 roku Nr. II. S. 2743/34 przeniósł od początku roku szkolnego 1934/35 II Państwowe Seminarjum Nauczycielskie z r. j. n. we Lwowie do budynku i pod kierownictwo I Państwowego Seminarjum Nauczycielskiego Żeńskiego im. A. Asnyka we Lwowie.

Konkursy.

Konkursy na stanowiska kierowników publicznych szkół powszechnych.

L. p.	Powiat	Miejscowość	Stopień organizacyjny szkoły	Charakter (męska, żeńska, koedukacyjna) szkoły	Nazwa im. . . . . . szkoły	Język wykładowy	Do użytku kierownika: mieszkanie służbowe złożone z . . . ubikac.	Do użytku kierownika: grunt o obszarze	Uwaga
1	Bóbrka	Horisze Chlebowice	3 kl.	koed.	—	polski	3 ubik.	—	
2	"	Kniesioło	2 "	"	—	pol-r.	3 "	1½mg	
3	"	Mikołajów	5 "	"	—	"	3 "	1¼mg	
4	"	Mołodyńcze	2 "	"	—	"	3 "	1 mg	
5	"	Ottyniowice	2 "	"	—	"	3 "	2¼mg	
6	"	Podjarków	3 "	"	—	"	3 "	2 mg	
7	"	Podniestrzany	2 "	"	—	ruski	3 "	⅓ mg	
8	"	Stańkowce	2 "	"	—	pol-r.	3 "	¼ mg	
9	"	Stoki	2 "	"	—	"	3 "	—	
10	"	Suchrów	2 "	"	—	"	—	2 mg	
11	"	Zyrawa	2 "	"	—	"	3 ubik.	1 mg	
1	Borszczów	Babińce k. Krzywcza	2 "	"	—	"	3 "	200 s	
2	"	Niwra	3 "	"	—	"	—	2 mg	
3	"	Skowiatyn	2 "	"	—	"	3 ubik.	87 a	
4	"	Wierzchniakowce	2 "	"	—	"	3 "	1 mg	
1	Brzeżany	Horodyszcze	3 "	"	—	polski	4 "	1 ha 70 a	
1	Brzozów	Harta Górna	2 "	"	—	"	3 "	2 mg	
1	"	Barycz	3 "	"	—	"	—	—	
2	"	Hłudno	4 "	"	—	pol-r.	—	—	
3	"	Jabłonica Polska	2 "	"	—	"	3 ubik.	—	
4	"	Pawłokoma	2 "	"	—	ruski	3 "	—	

L. p.	Powiat	Miejscowość	Stopień organizacyjny szkoły	Charakter (męska, żeńska, koedukacyjna) szkoły	Nazwa im . . . . . . szkoły	Język wykładowy	Do użytku kierownika: mieszkanie służbowe złożone z . . . ubikac.	Do użytku kierownika: grunt o obszarze	Uwaga
5	Brzozów	Wara	3 kl.	koed.	—	polski	3 ubik.	—	
6	„	Wesoła	6 „	„	—	„	3 „	—	
1	Buczacz	Browary	2 „	„	—	pol.-r.	3 „	3/4 mg	
2	„	Dobropole	3 „	„	—	„	—	1 1/4 mg	
3	„	Hrehorów	2 „	„	—	„	—	1.14 h	
4	„	Koropiec	6 „	„	—	„	3 ubik.	3 942 m2	
5	„	Krasiejów	2 „	-	—	ruski	3	1 h 2 a 40 m2	
6	„	Kujdanów	2 „	„	—	pol.-r.	3 „	2 h	
7	„	Leszczańce	2 „	„	—	„	2 „	—	
8	„	Międzygórze	2 „	„	—	„	3 „	0·10 h	
9	„	Nowostawce	2 „	„	—	„	3 „	1 1/4 mg	
10	„	Olesza	2 „	„	—	„	2 „	1 mg	
11	„	Petlikowce Nowe	2 „	„	—	„	2 „	1/2 h	
12	„	Przewłcka	6 „	„	—	ruski	3 „	156.41 a	
13	„	Skomorochy	2 „	„	—	„	—	1/4 mg	
14	„	Soroki	2 „	„	—	„	3 ubik.	14 a	
15	„	Trościance	3 „	„	—	polski	3 „	1 h	
16	„	Zielona	2 „	„	—	pol.-r.	3 „	43 a+ 53 a	
1	Czortków	Czortków	7 „	żeńska	im. kr. Jadwigi	polski	3 „	—	
1	Kamionka Str.	Dolina ad Dobrotwór	2 „	koed.	—	pol-r.	3 „	12 a	
2	„	Dziedziłów	4 „	„	—	—	3 „	63 a	
3	„	Jazienica Ruska	2 „	„	—	—	3 „	68 a	

L. p.	Powiat	Miejscowość	Stopień organizacyjny szkoły	Charakter (męska, żeńska, koedukacyjna) szkoły	Nazwa im . . . . . . szkoły	Język wykładowy	Do użytku kierownika: mieszkanie służbowe złożone z . . . ubikac.	Do użytku kierownika: grunt o obszarze	Uwaga
4	Kamionka Str.	Obydów	2 kl.	koed.	—	polski	3 ubik.	56 a	
5	"	Sokole	3 "	"	—	pol-r.	3 "	78 a	
6	"	Tadanie	3 "	"	—	polski	3 "	8 a	
1	Kolbuszowa	Domatków	2 "	"	—	"	—	—	
2	"	Dzikowiec	4 "	"	—	"	4 "	11 mg	
3	"	Górno	3 "	"	—	"	3 "	1 mg	
4	"	Kopcie	2 "	"	—	"	—	—	
5	"	Kupno	4 "	"	—	"	3 "	2 mg	
6	"	Widełka	5 "	"	—	"	3 "	½ mg	
7	"	Wola-Ranizowska	7 "	"	—	"	3 "	1 mg	
1	Kopyczyńce	Chorostków	7 "	żeńska	—	"	—	72 a	
2	"	Kociubińce	5 "	koed.	—	"	2 "	98 a	
3	"	Mszaniec	2 "	"	—	pol.-r.	3 "	470 a	
1	Kosów	Sokołówka	2 "	"	—	"	—	1 h	
1	Lesko	Bandrów Narodowy	2 "	"	—	"	3 "	3.795 m^2	
2	"	Berehy Dolne	2 "	"	—	"	3 "	2.300 m_2	Konkurs 3-ci
3	"	Bereska	4 "	"	—	ruski	3 "	2.800 m_2	
4	"	Czaszyn	2 "	"	—	pol.-r.	3 "	2.600 m^2	Konkurs 3-ci
5	"	Lesko	7 "	męsk.	—	polski	3 "	1.700 m^2	Wymagany w. k. n.
6	"	Łobozew	3 "	koed.	—	pol.-r.	3 "	5.600 m^2	
7	"	Olszanica	2 "	"	—	polski	3 "	200 m^2	Konkurs 2-gi

L. p.	Powiat	Miejscowość	Stopień organizacyjny szkoły	Charakter (męska, żeńska koedukacyjna) szkoły	Nazwa im. . . . . szkoły	Język wykładowy	Do użytku kierownika: mieszkanie służbowe złożone z . . . ubikac.	Do użytku kierownika: grunt o obszarze	Uwaga
8	Lesko	Polana	3 kl.	koed.	—	polski	—	—	
9	„	Skorodne	2 „	„	—	pol.-r.	2 ubik.	—	Konkurs 2-gi
10	„	Smolnik a/Lut.	2 „	„	—	„	3 „	800 m²	
11	„	Stankowa	2 „	„	—	„	3 „	—	
12	„	Stężnica	2 „	„	—	„	4 „	1.740 m²	Konkurs 2-gi
13	„	Stuposiany	2 „	„	—	„	3 „	1.000 m²	
14	„	Wola Miechowa	2 „	„	—	„	1 „	—	
15	„	Zawadka	2 „	„	—	polski	3 „	—	
16	„	Zernica Wyżna	2 „	„	—	pol.-r.	3 „	90 m²	
1	Lwów	Biłka Szl.	4 „	„	—	polski	4 „	14 mg	
2	„	Chrusno Stare	2 „	„	—	pol.-r.	3 „	3¼ mg	
3	„	Czarnuszowice	2 „	„	—	polski	3 „	1 mg	
4	„	Czyżyków	2 „	„	—	pol.-r.	—	—	
5	„	Hodowica	3 „	„	—	polski	3 „	1 mg	
6	„	Jaryczów Stary	2 „	„	—	„	3 „	1 mg	
7	„	Krzywczyce	3 „	„	—	„	3 „	2 mg	
8	„	Łany	4 „	„	—	„	3 „	10¼ mg	
9	„	Mikłaszów	3 „	„	—	pol.-r.	—	—	
10	„	Polana	2 „	„	—	„	3 „	4 mg	
11	„	Porszna	3 „	„	—	„	3 „	2 mg	
12	„	Żydatycze	3 „	„	—	polski	3 „	2 mg	
1	Lwów miasto	Lwów	7 „	żeńska	Nr. 35 im. Kl Tańskiej	„	—	—	Konkurs 2-gi
1	Podhajce	Podhajce	7 „	„	—	„	—	—	Pierwszeństwo z w. k. n.

L. p.	Powiat	Miejscowość	Stopień organizacyjny	Charakter (męska, żeńska, koedukacyjna)	Nazwa im.	Język wykładowy	Do użytku kierownika: mieszkanie służbowe złożone z . . . ubikac.	Do użytku kierownika: grunt o obszarze	Uwaga
			szkoły						
1	Radziechów	Baryłów	2 kl.	koed.	—	pol.-r.	4 ubik.	5 mg	
1	Rzeszów	Babica	3 "	"	—	polski	3 "	½ h 600 m²	
2	"	Białka	2 "	"	—	"	3 "	0·15 h	
3	"	Bonarówka	2 "	"	—	pol.-r.	3 "	—	
4	"	Bratkowice	4 "	"	—	polski	3 "	2.500 m²	
5	"	Bratkowice »Czekaj«	2 "	"	—	"	2 "	650 m²	
6	"	Gwoźnica-Górna	4 "	"	—	"	3 "	1 h	
7	"	Jawornik-Niebylecki	2 "	"	—	"	2 "	—	
8	"	Lecka	4 "	"	—	"	3 "	1 075 m²	
9	"	Łukawiec (górny)	2 "	"	im.kr. Jadwigi	"	2 "	2.440 m²	
10	"	Niechobrz (górny)	2 "	"	"	"	3 "	1.533 m²	
11	"	Pstrągowa (górna)	2 "	"	—	"	—	4.740 m²	
12	"	Wola-Zgłobieńska	3 "	"	—	"	3 "	0·21 h	
13	"	Wólka pod Lasem	2 "	"	—	"	3 "	3.653 m²	
14	"	Wysoka (strzyżowska)	3 "	"	im.św Jana Kantego	"	4 "	4.100 m²	
1	Stanisławów	Stanisławów	7 "	"	św. Stanisława	"	—	—	Wymagany w. k. n.
1	Trembowla	Boryczówka	2 "	"	—	"	3 "	45 a	
2	"	Brykula Stara	2 "	"	—	"	2 "	112 a	Konkurs 3-ci
3	"	Podhajczyki	2 "	"	—	"	3 "	96 a	

L. p.	Powiat	Miejscowość	Stopień organizacyjny szkoły	Charakter (męska, żeńska, koedukacyjna) szkoły	Nazwa im. . . . . . szkoły	Język wykładowy	Do użytku kierownika: mieszkanie służbowe złożone z . . . ubikac.	Do użytku kierownika: grunt o obszarze	Uwaga
4	**Trembowla**	Sady-Trembowla	2 kl.	koed.	—	polski	4 ubik.	100 a	
5	„	Zubów	2 „	„	—	„	3 „	110 a	
1	**Zaleszczyki**	Koszyłowce	2 „	„	—	pol.-r.	—	1 mg	
1	**Zborów**	Nesterowce	2 „	„	—	polski	3 „	0·5 h	
1	**Żółkiew**	Derewnia	3 „	„	—	pol.-r.	3 „	2 mg	

Podania o posady objęte powyższym konkursem należy wnosić drogą służbową w terminie do końca września 1934 r.

Stanowisko nauczyciela religji mojżeszowej w Horodence.

Inspektorat Szkolny w Kołomyi ogłasza konkurs na wolną posadę stałego nauczyciela nauki religji mojżeszowej przy 7-kl. szkole powszechnej męskiej w Horodence z obowiązkiem udzielania nauki religji tegoż wyznania w 7-kl. szkole powszechnej żeńskiej w Horodence. Językiem nauczania w obu wymienionych szkołach jest język państwowy.

Ogłoszenia.

Naprawa materjału przeciwgazowego.

Pismo Min. W. R. i O. P. z dnia 11 lipca 1934 r. Nr. I. WF. 2588/34.

Nr. O. 18086/34. Na prośbę Kierownictwa Zaopatrzenia Uzbrojenia Ministerstwo podaje do wiadomości, że materjał przeciwgazowy, posiadany przez instytucje państwowe np. szkoły może być naprawiany w Filji Nr. 1 Głównej Składnicy Uzbrojenia (G. S. U.) Nr. 1. w Zegrzu.

W sprawie wysyłki materjału do naprawy należy uprzednio porozumieć się bezpośrednio z zainteresowanym zarządcą składnicy.

Ceny kosztów naprawy materjału przeciwgazowego są następujące:

a) naprawa maski p-gaz. R. S. C. właściwej (bez pochłaniacza) nieużywanej 1.80 zł.

b) naprawa maski p-gaz. R. S. C. właściwej (bez pochłaniacza) używanej 2.60 „

c) regeneracja pochłaniacza węglowego z dobrym dzwonem 2.10 „

d) naprawa pochłaniacza „S“ 0.10 „

Pochłaniacze posiadające dzwony przeżarte przez rdzę i nienadające się do naprawy, wymienione będą w O. W. R. na pochłaniacze dobre, po cenach następujących:

pochłaniacz węglowy zabezp. od wilgoci	3.16 zł
pochłaniacz węglowy niezabezp. od wilgoci	3.01 „
pochłaniacz o stałym oporze „S“	1.05 „

Koszty naprawy mat. p-gazowego pokrywane będą przez instytucje, nadsyłające materjał do naprawy, na podstawie rachunków Kier. Zaop. Uzbrojenia.

Koszty transportów mat. p-gaz. do naprawy i po naprawie pokrywane będą przez te instytucje, których własnością jest przesyłany materjał.

Naczelnik Wydziału: *J. Błoński.*

Wzory świadectw dla eksternów szkół zawodowych.

Nr. III. 9532/34. W myśl zarządzenia Min. W. R. i O. P. z dnia 21 kwietnia 1934 r. Nr. III. T. P. 1703/34 Kuratorjum O. S. Lw. zawiadamia, iż blankiety świadectw 1) dla eksternów przy szkołach technicznych (Signum T. E.), 2) dla eksternów przy szkołach handlowych (Signum H. E.), 3) dla absolwentów prywatnych kursów zawodowych (Signum U. K. I.) są do nabycia w Drukarni Państwowej w Warszawie, ul. Miodowa 22.

Ogniska metodyczne.

Nr. II. 16625/34. W myśl rozporządzenia Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 22 czerwca 1934 r. Nr. II. S. 5300/34 Kuratorjum O. S. Lw. uruchamia od początku roku szkolnego 1934/35 w Państw. Gimn. III. im. król. Stefana Batorego we Lwowie Ognisko Metodyczne języka łacińskiego, a w Państwowem Gimnazjum Żeńskiem im. król. Jadwigi we Lwowie Ognisko Metodyczne języka francuskiego.

Kierownictwo Ogniska języka łacińskiego poruczyło Ministerstwo p. Marjanowi Goliasowi, nauczycielowi gimnazjum im. kr. Stefana Batorego we Lwowe, a kierownictwo Ogniska języka francuskiego p. Annie Czeżowskiej, nauczycielce gimnazjum im. król. Jadwigi we Lwowie.

Oba ogniska obejmą właściwy rejon lwowski oraz tymczasowo rejon stanisławowski i tarnopolski.

Ulgi kolejowe.

Okólnik Min. Komunikacji (Dep. Handlowo-Taryfowy) z dnia 28 maja 1934 r. Nr. HO. II. 301.

W wykazie zakładów naukowych, których wychowańcom przysługują ulgi taryfowe (Instrukcje Handlowo-Taryfowe z r. 1933 Nr. 24, poz. 43) w rozdziale E Szkoły zawodowe, na str. 99, w województwie tarnopolskiem, w pozycji Zaleszczyki — nazwę szkoły: „Państwowa Rolnicza Szkoła Sadownictwa, Warzywnictwa i Pszczelarstwa Fundacji J. K. I. Hohendorfa w Szutromińcach“ należy zmienić na: „Państwowe Jednoroczne Kursy Praktyki Ogrodniczej“ [1]).

[1]) Patrz Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1932 r. str. 24 i 609.

Wycieczki na teren województw poleskiego i nowogródzkiego.

Nr. O. 14279/34. Ponieważ tereny województwa poleskiego i nowogrodzkiego posiadają niezwykłe i jedyne w Europie atrakcje turystyczne, tudzież godne widzenia zabytki historyczne, Kuratorjum O. S. Lw. zachęca do organizacji wycieczek szkolnych na teren wymienionych województw.

Zarazem zwraca się uwagę, iż celem uniknięcia niewygód podróży i zapewnienia uczestnikom należytej opieki, organizatorzy i kierownicy wycieczek winni na kilka dni przed wyruszeniem zawiadomić o przybyciu Referat Turystyki Urzędu Wojewódzkiego w Nowogródku.

Poza tem należy porozumieć się z Oddziałami Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego w Nowogródku i Słonimie, które zapewnią wycieczkom potrzebne środki lokomocji, ułatwią sprawę wyżywienia, zakwaterowania, dostarczą przewodników i t. p.

Granice gmin.

Rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 25 czerwca 1934 r. Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 498, zniesiona została gmina wiejska Zastawie, w powiecie rawskiem, województwie lwowskiem, a terytorjum jej włączone do miasta Uhnowa w tymże powiecie i województwie.

Wycofanie z obiegu niektórych wzorów znaczków stemplowych.

Pismo Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 25 maja 1934 r. Nr. I. R. 4513/34.

Nr. O. 12591/34. W Dzienniku Ustaw z dnia 9-go maja 1934 r. Nr. 38, poz. 344, ogłoszone zostało rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 21-go kwietnia 1934 r. o wycofaniu z obiegu niektórych wzorów znaczków stemplowych. Rozporządzenie to przedrukowane zostało następnie w Monitorze Polskim z dnia 11-go maja 1934 r. Nr. 107.

W związku z przytoczonem rozporządzeniem Ministerstwo zwraca uwagę na potrzebę pouczenia podległych urzędów, szkół i zakładów oraz urzędników, dokonywujących cenzurę dokumentów rachunkowych, by po dniu 15 lipca 1934 r. nie aprobowali dokumentów, na których uiszczono opłatę stemplową znaczkami wycofanemi z obiegu.

Falsyfikat banknotu 20-złotowego.

Typ II, odmiana 1.

Zawiadomienie Banku Polskiego z dnia 16 czerwca 1934 r.

(Min. W. R. i O. P. z dnia 6 lipca 1934 r. Nr. I. R. 5607/34).

W ostatnich dniach zatrzymano falsyfikat banknotu 20-złotowego z datą 20 czerwca 1931 r.

Falsyfikat wykonany jest na papierze gładkim, miękkim, podczas gdy banknoty autentyczne są wykonane na papierze szorstkim, dość sztywnym, rypsowanym.

Znak wodny podrobiony jest przez wydrukowanie wizerunku Kazimierza Wielkiego na stronie odwrotnej falsyfikatu, wskutek czego jest bardzo widoczny na stronie odwrotnej, natomiast prawie zupełnie niewidoczny na stronie przedniej.

Portret Emilji Plater wykonany na falsyfikacie techniką odmienną zlewa się z tłem i nie występuje tak plastycznie, jak na banknotach autentycznych.

Również rysunki ornamentacyjne strony przedniej oraz figury symboliczne na stronie odwrotnej wskutek nieudolnego wykonania szczegółów zlewają się z tłem i są zamazane, podczas gdy na banknotach autentycznych występują w stosunku do tła czysto i plastycznie.

Ogólny koloryt obu stron falsyfikatu różni się od kolorytu banknotów autentycznych; strona przednia utrzymana jest w kolorze brudno-granatowym, podczas gdy przednia strona banknotu autentycznego wykonana jest w kolorze soczystym, zdecydowanie granatowym, odwrotna zaś strona falsyfikatu jakkolwiek mniej różni się od biletu autentycznego kolorem, zwraca uwagę zbyt wyraźnie występującą imitacją znaku wodnego. Pozatem cała odwrotna strona falsyfikatu pokryta jest drobną siateczką druku, występującą na powierzchni falsyfikatu bardzo wyraźnie i mającą imitować papier rypsowany, na jakim wykonane są banknoty autentyczne.

Numeracja wykonana jest farbą ciemniejszą, wykrój cyfr numeracji grubszy, kontury cyfr oraz podpisów nieostre.

Falsyfikat na pierwszy rzut oka dość trudny do rozpoznania, wykonany jest sposobem drukarskim przy pomocy środków dających możność reprodukowania go w bardzo dużych ilościach.

Książki, Czasopisma.

„Kwartalnik Historyczny" wraz z „Wiadomościami Historyczno-Dydaktycznemi".

Nr. O. 18353/34. „Kwartalnik Historyczny", czasopismo wydawane przez Zarząd Główny Polskiego Towarzystwa Historycznego (Lwów-Uniwersytet), naukowy organ wiedzy historycznej w Polsce, uwzględnia wydatnie potrzeby dydaktyki historji, wydając w tym celu osobny dodatek p. t. „Wiadomości Historyczno-Dydaktyczne".

Oba te pisma zasługują na poparcie wszystkich szkół Rzeczypospolitej, które winnyby je posiadać w swoich bibljotekach nauczycielskich.

Powyższe podaje się do wiadomości podległych Kuratorjum szkół wskutek pisma Min. W. R. i O. P. z dnia 12 lipca 1934 r. Nr. II. S. 4703/34.

Książki do bibljotek szkół z ruskim językiem nauczania.

Książki dozwolone.

Nr. O. 18326/34. *Kwitka-Osnowianenko H.*, Twory. Tom I. Lwów, 1911. Wyd. Tow. „Proświta".

Rudjańskyj St., Twory. Tom III. Lwów, 1914. Wyd. Tow. „Proświta".

Doroszenko W., Szewczenkowa Krynycia. Lwów, 1922. Wyd. Tow. „Proświta".

Kruszelnyćkyj A., Iwan Franko. Lwów, 1928. Wyd. Tow. „Proświta".
Zalizniak M., Dity Kamiannoi doby. Lwów, 1929. Wyd. Tow. „Proświta".
Gesse-Warteg E., Kraina dityj i ćwitiw. Lwów, 1913. Wyd. Tow. „Proświta".
Łotoćkyj A., Smertne zilja. Lwów, 1921. Wyd. Tow. „Proświta".
Łukjanowycz D., Pro żytje Tarasa Szewczenka. Lwów. Wyd. Tow. „Proświta".
Wowczok M., Sestra. Lwów, 1929. Wyd. Tow „Proświta".
Ustjanowycz M., Mest Werhowyncia. Lwów, 1927. Wyd. Tow. „Proświta".
Czajkowśkyj M., Jak czołowik zrobyw z noczy deń. Lwów, 1914. Wyd. Tow. „Proświta".
Łunkewycz W., Sered wicznych śnihiw i łediw. Lwów, 1908. Wyd. Tow. „Proświta".
Kociubyńskyj M., Dla zahalnoho dobra. Lwów, 1929. Wyd. Tow. „Proświta".
Hrebinka E., Czajkowskyj. Istoryczna Powist. Lwów, 1926. Wyd. Tow. „Proświta".

Szkolnictwo prywatne.

Nakładem Wydawnictwa Dziennika Urzędowego Kuratorjum Okręgu Szkolnego Poznańskiego wyszedł z druku zbiór przepisów p. t. „Szkolnictwo prywatne", zawierający tekst ustawy z dnia 11-go marca 1932 roku o prywatnych szkołach oraz zakładach naukowych i wychowawczych i wydane dotychczas w związku z tą ustawą rozporządzenia, okólniki i normatywne wyjaśnienia.

Cena zbioru 1.50 zł. (wraz z przesyłką).

Przy zamówieniu należy jednocześnie przekazać należytość czekiem P. K. O. na konto Nr. 2ć8,850.

Psychometrja.

Nakładem Wojewódzkiego Instytutu Rzemieślniczo - Przemysłowego w Poznaniu wychodzi kwartalnik „Psychometrja" pod redakcją dr. Jana Schwarza, poświęcony psychologji stosowanej ze szczególnem uwzględnieniem psychometrji zawodowej i szkolnej.

Numer I „Psychometrji" zawiera następujące artykuły: 1. Rozkład ilorazów inteligencji w szkołach poznańskich. 2. Szacowanie inteligencji. 3. Życzenia zawodowe młodzieży poznańskiej.

Kwartalnik bogato ilustrowany wydano niezwykle starannie, na dobrym papierze. Cena bardzo przystępna (prenumerata kwartalna 1 zł. roczna 4 zł).

Nadesłane.

Książnica-Atlas.
Lwów—Warszawa.

„Świat i Życie" zeszyt VI (tomu 2-go). W ostatnim numerze zarysu encyklopedycznego „Świat i Życie" prof. dr. W. Siemaszko opowiada rzeczy ciekawe o grzybach, o ich życiu, o zachłanności, z jaką wdzierają się

w każdą szczelinę i każdy dla istot żywych, zdawałoby się, niedostępny zakątek świata. Jan Parandowski w artykułach „Grecja“ i „Grecka sztuka“ przedstawia świetność kulturalną Grecji, jej wielką sztukę i literaturę.

Poza temi artykułami zeszyt VI „Świata i Życia“ zawiera szereg interesujących artykułów najlepszych piór w Polsce (T. Nałęcz, dr. J. Starzyński, T. Sławiński, prof. dr. J. Lewiński, prof. dr. E. Romer, dr. W. Staszewski, J. Moszyński, doc. dr. P. Słonimski, dr. Se. Rudzki, prof. dr. Wł. Siemaszko, prof. dr. K. Nitsch, prof. Dr. E. Rybka).

Liczne i bardzo staranne ilustracje zdobią ten numer „Świata i Życia“.

F. Śliwiński: Zasady nowego ustroju szkolnictwa polskiego. (Bibljoteka „Współpracy Domu i Szkoły“. Zeszyt XIII).

W broszurce tej, wydanej staraniem Stow. Dyrektorów Polskich Szkół Średnich Państwowych pod redakcją Dr. E. Łozińskiego, zebrane są podstawowe wiadomości o nowym ustroju wszystkich działów szkolnictwa (przedszkoli, szkół powszechnych, średnich, zawodowych i wyższych) z uwzględnieniem stanu dotychczasowego i stopniowych przemian, jakim organizacja nowego szkolnictwa ulegać będzie w okresie przejściowym. Podane w broszurze uwagi, dotyczące celów wychowawczych, pracy w szkole i w domu, przechodzenia z jednej kategorji szkół do innej i t. p. stanowić będą niewątpliwie cenny materjał informacyjny dla rodziców, posiadających dzieci w wieku szkolnym.

Jan Cieśliński i *Leon Koźmiński.* La France au Travail. Agriculture. Industrie. Commerce.

Książka „La France au Travail“, przeznaczona dla liceów zawodowych, a zwłaszcza handlowych, daje obraz życia gospodarczego dzisiejszej Francji. Prócz zajmujących ustępów technicznych, opisowych, znajdą się wyjątki z utworów literackich, związanych z życiem czy jakiemś zagadnieniem gospodarczem. Każdy ustęp opatrzony jest uwagami autorów, mającemi na celu uzupełnienie wiadomości podanych w ustępach z dzieł francuskich pisarzy. Autorowie w nich dają dane statystyczne, tyczące się produkcji Francji, podkreślają znaczenie pewnych gałęzi wytwórczości, wyjaśniają terminy handlowe, znajdujące się w tekstach i trudniejsze wyrazy. Książkę ozdabiają liczne ilustracje.

Czcionkami drukarni i litografji Piller - Neumanna we Lwowie, ul. Łyczakowska 3